71STE JAARGANG No. 9070 DINSDAG 13 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

STATEN IN MINEUR OVER BEGROTING '54

Plan-Morkos: loterijbriefjes kwartje duurder om ouderdoms-voorziening te bekostigen

Begroting is een product van overgangsperiode

Willemstad. — Gisteravond hebben de Staten der Nederlandse Antillen een aanvang gemaakt met de behandeling van de Begroting 1954. Een tweetal zetels was ombezet, namelijk die van de heren Irausquin en Goslinga. Tien sprekers namen deel aan de algemene beschouwingen, waarvan de voorzitter van de Regeringsraad, mr Da Costa Gomez er zes beantwoordde. Het kortst sprak Kaiser Vlaun, die slechts tien minuten voor zijn rede nodig had. Het langst was Braam aan het woord. Zijn redevoering nam 38 minuten in beslag.

Alvorens de Algemene Beschouwingen werden geopend, onderzocht een commissie van onderzoek bestaande uit de heren Isa, Morkos en v.d. Hoeven de geloofsbrieven van het nieuw voorgedragen lid Ph. de Jongh. Deze werden in orde bevonden, weshalve de heer de Jongh, na in de volgende vergadering geïnstalleerd te zijn, de vacante plaats van de heer Goslinga kan innemen.

De heer Kwiers opende de Algemene Beschouwingen. Hij zeide het te betreuren, dat de begroting zo laat in behandeling kwam. Hij deed een beroep op zijn collega's om in den vervolge bij de wisseling der stukken de nodige spoed te betrachten. De regering heeft meer tijd nodig voor een grondige voorbereiding der begrotingsstukken dan de Staten. Als het aantal door de regering wel te brengen stukken eens wat verminderd wordt, zal dit een spoedige afhandeling van de begroting zeer bevorderen.

Spreker zeide „zijn geliefkoosd hobbelpaardje te bestijgen" met de vaststelling van de leeftijdsgrens voor te pensioneren ambtenaren in de aandacht van de regering aan te bevelen.

Over het jeugdprobleem sprak de heer Kwiers zeer ernstige woorden. De politie grijpt lang niet altijd in, wanneer jongelui „liederlijke taal van de onderste plank" in het bijzijn van dames durven gebruiken. Hij hoopte dat de politie strenger tegen dit euvel zou gaan optreden.

Betreffende de naleving van het verkeersreglement suggereerde spreker het verbinden van strengere eisen aan het verkrijgen van het rijbewijs, c.q. een stricter uitvoering der bestaande maatregelen.

Hierna kwam de heer Debrot aan het woord. Zijn uitvoerige rede geven wij elders in dit blad weer.

Beunhazerij

De heer Morkos zeide het te hebben meegemaakt, dat op 28 Januari van dit jaar de Democratische Partij een amendement indiende dat er op gericht was de zogenaamde „karenz" dagen af te schaffen. Dit amendement had succes, dank zij de steun van de fractie van de NVP, nadat deze fractie bij de wisseling van stukken zich juist gedragen had als zou zij in deze kwestie de Regering loyaal steunen. De fractie van de AVP was thuis gebleven teneinde zich te onttrekken uit de strijd rondom de karenz-dagen, hierbij uit het oog verliezende dat het een strijd betrof waarin haar eigen Landsminister Eman gewikkeld was. De Regering mocht alleen een loyale houding ondervinden van de zijde van de COP- en KVP-fracties. Evenwel kwam de troost op 5 Maart, dus ongeveer vijf weken later, toen van de zijde van dezelfde fractie die de Regering bij herhaling uit louter opportunisme in de steek had gelaten, een brave motie van vertrouwen werd ingediend. De Regering, die sedertdien een steen onder het hart loopt, vleit zich ongetwijfeld met de hoop dat dezelfde Statenleden die haar op 28 Januari in de steek hebben gelaten, thans met het uitbundig vertrouwen van 5 Maart bezield, een helpende hand zullen geven om de karenzdagen weer in te voeren. Ondertussen doet het er niet aan toe hoeveel schade dergelijke beunhazerijen de gemeenschap veroorzaken. Nos ta manda....

Ouderdomsvoorziening

Het gebeurt ook wel dat een bepaald idee door de Regering gepresen wordt en dat toezeggingen worden gedaan om spoedig aan de realisering van zo'n idee te gaan werken. Jammer echter, dat de marge tussen beloven en doen, welke door deze Regering wordt aangehouden, zo hopeloos royaal is. Sedert enkele jaren wachten de Staten op een ontwerp ouderdomsvoorziening en welk zulks ingevolge een door spreker gelanceerde suggestie welke stilzwijgend door alle partijen inclusief de Democratische partij, werd ondersteund. Het is nu eindelijk zo ver dat de Regering op de begroting middels een Nota van Wijziging, f 10.000.— vraagt om de studie van deze materie te bekostigen. Spreker zeide, dat de exacte omvang van deze studie hem niet bekend was, maar dat het hem toescheen dat een intensief onderzoek op dit terrein veel meer moet kosten, en aangezien vele leden een krachtdadig aanpakken van deze materie op hoge prijs stellen, had spreker gemeend een amendement te moeten indienen, dat moet strekken tot bevordering en versnelling van de werkzaamheden welke aan de invoering van het voorgestelde pensioen vooraf moeten gaan. Het is niet uitgesloten dat op de hele Antillen in totaal 10.000 personen van Nederlandse nationaliteit wonen, die de leeftijd van 60 jaren hebben bereikt, doch zeker is het uitgesloten dat al deze 10.000 personen, bemiddelden dus inbegrepen, in aanmerking horen te komen voor een uitkering bij wijze van noodouderdomspensioen. Spreker zeide van opvatting te zijn, dat ten spoedigste een oproeping gedaan moest worden aan het adres van alle personen die de leeftijd van 60 jaar bereikt hebben en die eventueel zouden kunnen aantonen dat ze zonder eigen inkomsten zijn. Hierop zou moeten volgen een onderzoek van geval voor geval, waarna een definitieve lijst van pensioentrekkers kan worden opgemaakt. Spreker verwachtte, dat deze definitieve lijst niet meer dan 3000 a 3500 namen zal bevatten.

KWIERS ......maatregelen......

Oplossing

De financiëring blijft natuurlijk de grootste zorg, maar hiervoor kon de heer Morkos ook een oplossing aan de hand doen. Momenteel zijn er 25.000 loterijbriefjes in circulatie, welke à F. 12,50 verkocht worden. Een tiende lot wordt voor F. 1,25 verkocht. Laat de prijs voor een tiendo lot F. 1,50 worden, dus F. 15,00 een heel lot, en laat die extra F. 2,50 per lot uitsluitend bestemd zijn om de kosten van de noodouderdomspensioen te dekken. Per trekking heeft de Landsloterij dan F. 62.500,— aan extra inkomen en per jaar loopt dat op tot F. 1.750.000. Indien hierbij nog gevoegd worden de opbrengsten van een extra dubbele trekking b.v. omstreeks de maand Juni van elk jaar, dan kan dit fonds per jaar over F. 1.974.000 beschikken. Met dit geld kan aan 3200 personen een uitkering van F 50 per maand gegeven worden en nog een bedrag van F 54.000 voor administratiekosten worden overgehouden. Spreker zeide te vertrouwen dat zijn concreet voorstel in goede aarde zou vallen, zowel bij de Regering als bij zijn collega-Statenleden. Naar het zich laat aanzien bestaat er anders geen mogelijkheid om zonder verhoging van belasting, waaraan zou moeten voorafgaan een verruiming van het belastinggebied van het Land, een ouderdomspensioen in te voeren. En aangezien de Regering heeft moeten ondervinden dat de Staten voorshands zeer weinig voelen voor een verruiming van het belastinggebied van het Land, en misschien nog minder voelen voor verhoging van de indirecte belastingen, zoals invoerrechten etc., kwam het spreker voor, dat de door hem aangegeven weg misschien wel de enigste is, welke de Regering zou kunnen volgen.

Zwaard van Damocles

Dat het met de Landsmiddelen in de nabije toekomst niet zo erg best zal gaan is nu reeds te voorzien, en heeft de Regering trouwens zelf reeds te kennen gegeven door te voorspellen dat in de nabije toekomst gebruik gemaakt zal moeten worden van art. 90 E.R.

De heer Morkos zeide te hopen dat art. 90 van de E.R. hanteerbaar zal blijken te zijn, doch hij kon niet ontsnappen aan zekere gevoelens van twijfel hieromtrent. Uit de redactie van het eerste lid namelijk, zou opgemaakt moeten worden dat eerst het begrotingsjaar achter de rug moet zijn, waarna aan de hand van de werkelijke opbrengsten geconcludeerd dient te worden of sprake is van een tekort in 's Lands middelen. Hoe de eilandgebieden kunnen werken met zo'n Damocleszwaard boven hun hoofd, was hem een raadsel. Volgens art. 88 van de Eilandenregeling moet jaarlijks zes maanden na afloop van het dienstjaar een verrekening plaats hebben tussen de eilandgebieden Aruba en Curaçao verband houdende met de bijdragen van genoemde eilandgebieden aan 's Landsmiddelen via de belastingen genoemd in artikel 2 onder C sub 2.

Spreker zou gaarne van de regering vernemen of deze afrekening dit jaar nog zal plaats hebben?

Spreker zeide ingelicht te willen worden omtrent de plannen in verband met de verbouwing van de Landsceceritie alsmede de nieuw te bouwen gevangenis. Hij zou de daarvoor uitgetrokken posten voorlopig willen afvoeren, teneinde onnodige blokkade van fondsen te voorkomen. Mogelijk zouden de Staten kunnen vernemen hoe het staat met plannen om een leeftijdsgrens voor ambtenaren in vaste dienst in te voeren. Het aantal gepensioneerden is weer gestegen in het jaar, en het wordt met het jaar moeilijker voor deze jongelieden om emploo te vinden. Spreker brak ook nog eens een lans voor een goede spelling van het papiamento.

Hij vond het niet te veel gevraagd, indien de Regering aan alle Landsdienaren die in aanraking met het publiek komen, de verplichting oplegt om zich naar behoren in de landstaal te bekwamen.

Tot slot hield de heer Morkos een pleidooi voor het doen houden van gecombineerde verkiezingen van Staten en Eilandsraad, ten einde het land grote onkosten te besparen.

Serieus?

De heer v.d. Hoeven zeide zich in het afgelopen weekeinde afgevraagd te hebben of het nog wel zin had serieus op deze begroting in te gaan. Spreker toonde aan de hand van verschillende voorbeelden aan, dat de regering zoals hij dit populair uitdrukte, „ér met de pet naar gegooid had". Hij zeide de gebruikelijke beschouwingen daarom maar te zullen weglaten en zich uitsluitend met de begroting te zullen bezighouden. De veiligheidsbelasting is van de baan, van een verbeterd tarief voor de invoerrechten is niets gekomen en het accijns op geslacht wordt niet meer geraamd. De regering heeft het tekort van 3,5 millioen gulden weggewerkt door een half millioen te beknotten op de defensie-post, door de ontdekking dat verschillende oude posten meer blijken op te brengen, alsmede door het hele reserve-fonds op 2 ton na leeg te halen. Van al deze maatregelen is er niet een voor herhaling vatbaar. Alleen de defensiebijdragen kunnen nog verlaagd worden. In 1955 zullen dus Curaçao en Aruba enige millioenen voor de landsbegroting moeten opbrengen. In dit verband stelde de heer v.d. Hoeven de vraag waarom het land nog steeds geen eigen belastinggebied heeft. Volgens hem moest het land losgemaakt worden van de mogelijkheid, dat het bij de eilandgebieden moet aankloppen om uitgaven te kunnen doen. Het feit dat de regering op de landsbegroting bedragen meent te moeten zetten, die thuishoren op de begroting der eilandgebieden, bewijst wel, dat de Eilandenregeling nog niet erg goed werkt.

Spreker zeide reeds twee en een half jaar getracht te hebben bepaalde gegevens betreffende de belastingdruk los te krijgen. Het was hem tot nu toe niet gelukt. Hij deed nogmaals een beroep op de regering hem de gegevens te verschaffen.

Klein industrie en visserij

De heer Abraham sprak over de economische toestand van Bonaire. Hij had tijdens zijn verblijf in Nederland niet nagelaten aandacht voor de belangen van zijn eiland te vragen. Hij gaf de regering in overweging klein-industrie en de visserij van Bonaire te helpen bevorderen.

„Niets"

De heer Braam zeide, dat de onderhavige begrotingsbehandeling waarschijnlijk wel de laatste zal zijn, welke de Staten in hun huidige samenstelling zullen meemaken. Spreker gaf een historische beschouwing ten beste over het ontstaan van de thans aan het bewind zijnde regering en becritiseerde de ommezwaai van de UNA en Bonaire, die naderhand de regering steunden. Hij memoreerde de komst in het

(Vervolg zie pag. 5)

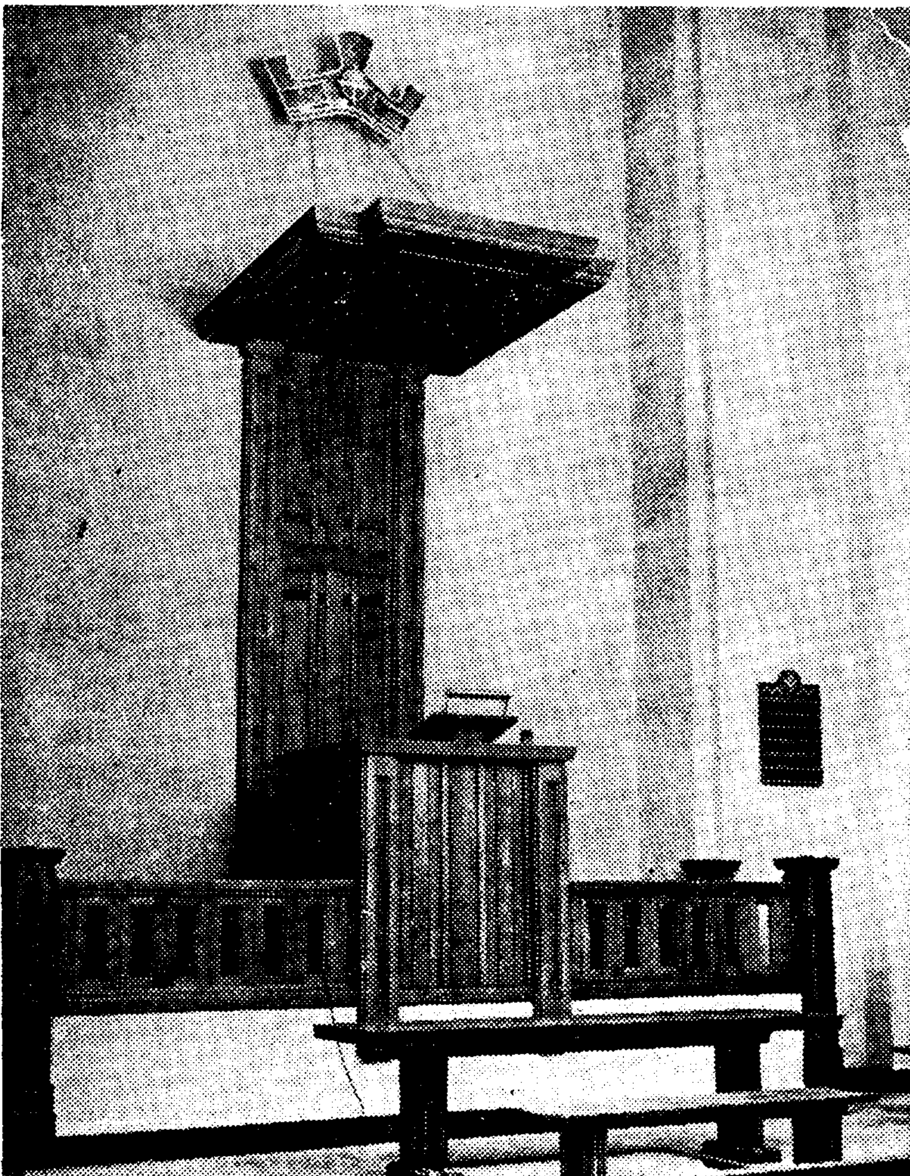
BLIJDE GEBEURTENIS IN BRITS KONINGSHUIS?

Parijs. — Volgens het Franse blad „Le Figaro" heeft de „Sydney Daily Mirror" dezer dagen melding gemaakt van geruchten, die de ronde zouden doen in New York en volgens welke een nieuwe blijde gebeurtenis op komst is in het Britse koninklijke gezin.

Wij tekenen hierbij aan, dat het hier een gebeurtenis betreft in het Britse Koningshuis, dat door een Frans blad wordt gebracht, citerend uit een Engels blad, dat de geruchten heeft vernomen uit New York. En nu weten wij het op Curaçao ook, want dit bericht lazen wij voor U uit het Nederlandse blad „De Tijd".

Reconstructie schietpartij
De whisky was weer best

Londen. — Scotland Yard heeft aangetoond, dat het drama in het Dominicaanse consulaat te Londen plaatsvond Zaterdagmiddag om half zeven, toen de aldaar woonachtige eerste secretaris en consul-generaal Don Luis Bernardino twee gasten had, de luchtmachtattaché kapitein Octavio de la Maza Valquez en een Dominicaans student in de rechten Juan Aguila. Tijdens een gesprek over actuele kwesties — mogelijk Guatemala — waarbij de whisky rijkelijk vloeide, raakten de twee diplomaten handgemeen. De student wilde de ambassadeur telefoneren, toen vier schoten weerklonken. Bernardino had nog kracht om naar buiten te gaan om hulp; Valquez deed hetzelfde.

Maandag meldden wij, dat H.K.H. Prinses Irene de nieuwe Hollandse Kerk te Londen heeft geopend. Op bovenstaande foto zien wij het interieur van deze kerk.

Tour op toeren
Verrassende prestatie van Hein van Breenen

Saint Brieux. — De Zwitser Ferdi Kubler won de vijfde etappe van de Tour de France van Caen naar Saint Brieux over een afstand van 224 km. in 6 uur 4 min. 6 seconden. Tweede werd Deledda (Frankrijk), derde de Nederlander Van Breenen, beiden in dezelfde tijd als Kubler. De klasseringen der overige Nederlanders zijn: 18. Nolten, 22 ex acquo in een grote groep Faanhof, Maenen, Klaas van Est, Voorting, Wagtmans, Suykerbuyck kwam na het sluiten van de controle binnen, doch hij werd wel in het algemeen klassement opgenomen als 95. Momenteel is nog niet bekend, of hij Dinsdagmorgen mag starten.

De Fransman Bobet behield de gele trui. Met een totaaltijd van 28 uur 17 min. 38 seconden is hij eerste in het algemeen klassement, gevolgd door Wagtmans op 35 seconden en Koblet op 51 seconden.

In het algemeen klassement blijft Nederland derde achter Frankrijk en Zwitserland.

Te Precey na 109 km., liepen Stablinski en Bouver weg, spoedig gevolgd door vier anderen. Kort daarna voegden zich nog twee bij de kopploeg en te Vilde, na 175 km. was het leidende peloton tot 16 renners uitgebreid, bij wie Hein van Breenen. Veertien kilometer voor de finish moest de Zwitser Graf wegens lekke band lossen en zo bleef er vijftien man over, van wie Kubler in de eindsprint de sterkste bleek. Van Breenen leverde met de verovering van de derde plaats een verrassende en uitstekende prestatie.

Animo stijgt
Voetbal in NV-verband

's-Gravenhage. — Naar het A.N.P. wordt meegedeeld, zouden Boskamp en de Blauw Wit-spelers Tolmeijer en Mesmans, Gallis van R.C.H. en de A. F.C.-er H. Smit een contract hebben getekend met de beroepsvoetbalclub Amsterdam. Deze spelers zouden Zondag aangetekende brieven hebben verzonden aan de besturen van de clubs, waarvan zij lid zijn en waar in zij hun lidmaatschap opzeggen.

Deze week begint de training te Duivendrecht, waar „Amsterdam" een terrein heeft gehuurd, waarop de volgende maand tribunes zullen worden geplaatst met accomodatie voor 10.000 tot 12.000 toeschouwers. De vergoeding voor de semi-profs zijn definitief als volgt vastgesteld: NF 25 per week (met verplichte training), Nf 40 voor een gewonnen wedstrijd, Nf 20 voor gelijkspel en Nf 10 voor een verloren welstrijd.

Met verschillende spelers is „Amsterdam" nog in onderhandeling. Aan het eind van het seizoen zullen de semiprofs delen in eventueel door de N.V. Amsterdam gemaakte winst. Voorlopig zouden niet meer dan zestien spelers worden geëngageerd.

Yma Sumac in States toegelaten

New York. — De peruaanse zangeres Yma Sumac, die verleden week Dinsdag bij aankomst uit Europa in New York door ambtenaren van de immigratie werd aangehouden, is gisteren na een verhoor tot de Verenigde Staten toegelaten.

Hongaren hebben de (water)leiding

Arnhem. — Na de eerste dag van de landenwedstrijd Nederland Hongarije, watersport, leidden de Hongaren met 59½ tegen 40½ punten.

De Hongaar Kadas won de 100 meter vrije slag heren in de tijd van 58.7 sec.; de Nederlandse zwemster Hetty Balkenende won de 400 m. vrije slag dames in 5 min. 15.1 sec.; de Hongaar Fejer de 200 m. vlinderslag heren in 2 min. 35.3 sec; de Nederlandse Rika Bruins de 200 m. schoolslag dames in 2 min 58.8 sec; de Hongaar Myeki de 400 m. vrije slag heren in 4 min. 46.3 sec. terwijl tenslotte de estafettes 4 x 100 m. vrije slag dames en 4 x 200 m. vrije slag heren, beide gemakkelijke Hongaarse overwinningen werden.

De waterpolomatch eindigde in een draw 2—2, ruststand 0—2 voor Hongarije

Aardverschuiving in Colombia

Bogotá. — Ongeveer zes kilometer van Medellin in Colombia zouden gisteravond bij twee aardverschuivingen meer dan honderd personen zijn omgekomen. Na de eerste aardverschuiving, waarbij tien mensen omkwamen, verzamelde zich een groot aantal nieuwsgierigen. Op dat ogenblik deed zich een nieuwe aardverschuiving voor, waardoor een groot deel van de omstanders eveneens werd bedolven.

De ziekenhuizen van Medellin liggen vol met gewonden en doden.

Jagan staakt hongerstaking

Georgetown. — De oud-premier van Brits-Guyana Dr. Jagan en andere leiders van de Progressieve Volkspartij, die met Jagen worden gevangen gehouden, hebben gisteren de hongerstaking, die zij op 7 Juli uit protest tegen de handeling in de gevangenis zijn begonnen, beëindigd.

Naundorff-eis afgewezen

Parijs. — De Eerste Kamer van het Hof van Appel te Parijs heeft de eis van de erfgenamen Naundorff afgewezen, dat hun voorvader beschouwd moet worden als Lodewijk XVII.

Door deze uitspraak is een geschil beslist, dat teruggaat tot de Franse revolutie.

Genève. — Meer dan 275 millioen kinderen ter wereld ontvangen geen onderwijs, aldus heeft de directeur-generaal van de UNESCO, Luther Evans, te Genève meegedeeld.

K.J.C. klaagt over stagnatie
Jeugdwerk moet in stand gehouden worden

Willemstad. — Ook de Katholieke Jeugdcentrale klaagt in haar jaarverslag over de onregelmatige uitkeringen van de Landsloterij, waardoor de subsidieerde arbeid t.b.v. de bij de KSC aangesloten verenigingen in het gedrang kwam. Door deze gang van zaken kwam er een grote stagnatie in het uitbetalen van de subsidies aan de aangesloten verenigingen, waardoor verschillende verenigingen in financiële moeilijkheden geraakten. Immers, men kreeg het eerste gedeelte van de subsidie over 1953 pas in de laatste helft van December 1953 en de rest eerst in Mei 1954.

Een extra subsidie voor de bouw van Troephuizen aan de Verkennersgroepen St. Hubertus en André de Thaye, reeds in 1952 toegezegd, kon maar voor een klein gedeelte worden uitgekeerd. Ook moesten alle aanvragen om renteloze voorschotten voor nieuwe projecten van Jeugdzorg worden afgewezen. Het verzoek van Bonaire om daar een naaicursus te beginnen, moest worden afgewezen. Met veel moeite kon door de K.J.C. het filmtoestel betaald worden, dat ten gebruike gesteld wordt aan diverse Jeugdverenigingen.

Nieuwe projecten

De KJC zit desalniettemin niet met de handen in de schoot, het jaarverslag getuigt van vele activiteiten, waarvan wij de voornaamste noemen.

In de Parochie St. Maria is men in het clubgebouw begonnen met regelmatige bijeenkomsten voor de rijpere jeugd. Het doel is de grotere jongens gelegenheid te geven tot gezonde ontspanning in de avonduren. Het clubgebouw dient verder ingericht te worden om voor dit doel te kunnen dienen.

In de parochie Wishi zal een gedeelde nodige fondsen bijeengebracht zijn, overgegaan worden tot het bouwen van een clubhuis. Een parochiele commissie ter regeling van het een en ander is in voorbereiding.

In de parochie Wishi zal eengedeelte van het clubgebouw van de Jonge Wacht, bestemd worden om dienst te doen als club voor de niet-georganiseerde jeugd uit de parochie. Een werkcomité, dat dit werk ter hand zal nemen, is eveneens in oprichting.

Ook te Rincon (Bonaire) wil men komen tot een bescheiden eigen clubgebouw, dat dienst zal kunnen doen, zowel voor de „Zonnekinderen, als voor de niet georganiseerde jeugd van Rincon. De K.J.C. heeft ook hierbij financiele hulp toegezegd.

Ondanks het chronisch tekort aan kasmiddelen, is er in 't afgelopen jaar met de weinige gelden gewoekerd om de bestaande verenigingen aan de gang te houden. Het jaarverslag hoopt, dat de uitkeringen van de Landsloterij dit jaar regelmatiger zal geschieden.

Het Jeugdwerk op de Nederlandse Antillen breidt zich met de dag uit en indien de financiële steun geregeld tred houdt met de groei, zal het zeer moeilijk zijn dit noodzakelijk werk de progressiviteit te geven, die het behoeft.

In Londen is onder de naam „Poppen door de eeuwen heen" een tentoonstelling geopend. De poppententoonstelling staat onder auspiciën van mevr. Odette Churchill. Een der Engelse modehuizen, Virginia Lachasse, deed ook mee met deze tentoonstelling en stuurde een pop in, alsmede een mannequin. Ziet U enig verschil in de treffende gelijkenis tussen pop en mannequin? Nu ja, ook de mannequin is een pop om te zien...

Recht tot het Hart

— Rust is goed, maar de verveling is er nauw mee verwant.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)

Regering is stervend

K. V. P. legt politieke geloofsbelijdenis af

Landsbelang prefereert boven al

Mr I. C. Debrot wees in zijn algemene beschouwingen op het feit, dat het voor de KVP gemakkelijker ware de begroting te saboteren door bijv. weg te blijven. Mr I. C. Debrot zag daarin echter een vlucht voor de verantwoordelijkheid en tevens een overleveren van lands belangen aan een aantal onverantwoordelijken. In dit licht bezien, wees spr. op het feit, dat de KVP immer haar volle medewerking heeft geschonken, wanneer het ging om het belang van de Nederlandse Antillen, verzet werd geboden, wanneer de Antilliaanse belangen met de voeten getreden worden, zoals dit het geval is geweest bij de onvaderlandse, deloyale poging om het kiesrecht van Rijksgenoten te beperken — een aanslag op de Koninklijksband, een dolksteek naar het Nederlandenschap en de tegen elke verkiezing terugkomende poging om via een „campo" aan campagnemiddelen te komen.

De KVP, aldus de fractieleider, heeft de strijd niet gezocht, doch nu de strijd is opgedrongen, zullen wij het met genoegen uitvechten.

Ofschoon het ons niet gaat om „who is right", maar om: „what is right", weten wij — als aangename bijkomstigheid — dat het gelijk en het recht aan onze zijde zijn. In de behandeling van de begroting zal, juist wegens het niet geheel voorbereid zijn, het karakter liggen van een impromptu, om naar de mening te vragen van de Regering vond spr. onnodig, het had geen zin om een stervende te interviewen over zijn toekomstplannen.

Van de Regering verlangde spr. geen toezeggingen, wel zou mr I. C. Debrot zich beperken tot het constateren van eenvoudige feiten om tenslotte het programma van zijn partij om summierlijke wijze te ontvouwen.

Sprekende over de afgelopen vier jaar, stelde spr. vast, dat de afsluiting van de vierjarige zittings- en regeringsperiode van historische betekenis zal blijken, veel kwaads is in deze periode gebeurd en veel goeds in hetzelfde tijdsbestek nagelaten.

Onbevreesd

Toch is dit viertal jaren niet geheel onvruchtbaar gebleken, aldus meende spr. Belangrijke wetgevende arbeid werd verricht, dank zij o.a. mannen als Sprockel en Karner. Onderwijshervormingen, uitbreiding economische planning en sociale voorzieningen, bovendien een aantal moeilijke en gecompliceerde overdrachtslandsverordeningen. Doch de onrust in en om de Rering heeft veel verhinderd, over enkele maanden zullen de kiezers hun oordeel uitspreken over onze daden en over daden van onze vertegenwoordiger(s) in de Regering.

Wat mijn fractie, mijn partij en mijn persoon betreft, wij kunnen onbevreesd rekenschap geven, aldus mr I. C. Debrot.

Politieke belijdenis

Met de beste bedoelingen bezield, hebben wij medegewerkt aan de totstandkoming van de Regering — hebben wij zelfs tegen de stroom op en tegen het getij in volgehouden steun te verlenen aan de Regering, mede uit respect en waardering voor onze Landsminister Sprockel, die op intégere wijze, met grote ijver en bekende deskundigheid zijn moeilijke arbeid verrichtte en als een conifeer boven de meeste van zijn collega's uitstak. Iets, dat ook door zijn felste tegenstanders wordt erkend!

Wij hebben ervaren, dat, na het zich om partij-politieke redenen onttrekken aan het commissiewerk door de democraten, iets wat ons nog zeer spijt — de regeringspartijen steeds meer en meer wegzakten in absentie, dat deze, de Regering steunende partijen, zich van hun gebondenheid aan de Regering niets aantrokken en zich vaak hulpeloos overgaven aan hun politieke tegenstanders en hun regering aan haar lot overlieten!

Wij hebben ook moeten meemaken, dat het regeringswerk steeds meer en meer achter raakte, dat belangrijke stukken steeds trager of in het geheel niet werden afgehandeld, dat krachtens art. 50 gestelde vragen vaak met sophismen werden beantwoord.

Toen, een ongemotiveerd en onverantwoord wegblijven, geculmineerd door een abrupte motie de maat deed overlopen, heeft de KVP haar steun aan de Regering opgezegd. En deze opgezegde Regering nu, zetelt voor ons in een samenstelling, die, behoudens de Voorzitter en de Landsminister van Financiën, niets gemeen heeft met de oorspronkelijke!

Vervreemd

Zij is helaas mede door de schuld van een der Regeringspartijen — totaal vervreemd aan de meerderheid der Staten — waarop zij toch behoort te steunen en waaruit zij haar kracht om te regeren moet putten. De Regering, die als het ware de stoottroeper moet zijn, om de spits af te bijten, is tot machteloosheid gedoemd, omdat zij zich niet weet geruggesteund door een constructieve meerderheid.

Geen enkele regering kan zo blijven bestaan. Men behoeft slechts de voorlopige en eindverslagen te lezen. Elk, zonder uitzondering, verwijt de regering inactiviteit, traagheid en onvervulde beloften, **zonder dat dit door de de regering steunende partijen wordt tegengesproken.**

Spr. citeerde uit de verslagen en notulen om de scherpte van de taal en de onbarmhartige critiek te plaatsen tegenover de stilzwijgendheid van de Regering steunende partijen, die geen woord van verdediging lieten horen. Hoe kan een Regering zo voortbestaan en voortwerken?, vroeg spr. zich af.

....door de Regeringspartijen

Als de Regering valt, is zij ten val gebracht niet primair door de oppositie, maar door disintegratie, door gebrek aan innerlijke kracht en door gemis aan morele en physieke steun van haar partijen.

Als de Regering tot steriliteit gedoemd zou worden, ligt dit niet aan de loyale oppositie, maar aan de disloyale regeringspartijen, van wie vele leden het persoonlijk belang niet weten te scheiden van het algemeen belang.

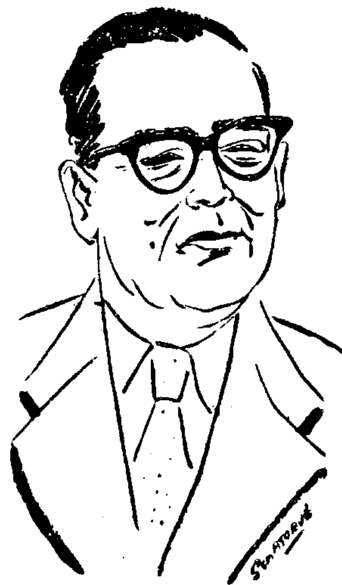
Als de regering hulpeloos ronddobbert tussen Scylla en Charybdis, ligt dit niet aan verraderlijke stromingen, die de oppositie kunstmatig verwekt heeft, maar ligt het aan de gevaarlijke koers, waarin de regeringspartijen de Regering gedwongen hebben te varen, op een vals kompas, tussen onzichtbare, gevaarlijke klippen en bemand alleen met officieren zonder schepelingen......

Sprekende over de begroting ging mr Debrot in de organisatie van de Car. Commissie en hoe hij eind 1952 in opdracht van de Landsregering, als voorzitter van de Antilliaanse delegatie te Jamaica, een resolutie had ingediend, teneinde bij de „Metropolitan governments" de zg. Centrale Regeringen aan te dringen de overeenkomst van oprichting te herzien en aan te passen aan de gewijzigde staatkundige structuur der Caraïbische landen. Deze resolutie werd na lang en fel debat tenslotte met algemene stemmen aangenomen.

Door deze duidelijke demonstratie van solidariteit in het Caraïbisch bekken, met zoveel economische en cultureel-sociale differentiatie, heeft men te kennen gegeven, dat de Caraïbische Commissie slechts gered kan worden door wijziging van structuur. Thans zijn de 4 Centrale Regeringen lid, en wij hangen er zo'n beetje bij en.... mogen meebetalen, in totaal ongeveer ƒ 27.000,—. In de Commissie beslissen de landen-leden, niet de daarbij meest belanghebbende Caraïbische gebieden. Sinds aanneming van bedoelde resolutie is er 1 1/2 jaar verstreken en nog steeds is de conventie niet aangepast, aldus spr., die ten deze vastlegde, dat dit zeker niet aan Den Haag, Buitenlandse Zaken of Minuor ligt.

Spr. geloofde, dat de Antillen een daad moeten stellen, teneinde duidelijk te maken, dat de Antillen zich van de Caraïbische Commissie distanciëren, als er niet op korte termijn een nieuwe, waardige regeling komt.

De omstandigheid, dat aan de Commissie alleen reeds ± 20.000 gld jaarlijks wordt bijgedragen — iets wat de andere Caraïbische gebieden niet doen — deed spr. een middel aan de hand om door een symbolische daad van ontstemming te doen blijken. Hierop kondigde mr Debrot een amendement aan, dat beoogde de post met een gulden te verlagen onder aantekening, dat, mocht bij de begrotingsbehandeling 1955 de zaak nog niet in het reine zijn, de post in zijn geheel te schrappen.

DEBROT
......Antillen-plan......

Mr I. C. Debrot hield vervolgens een pleidooi voor de ontwikkelde Antilliaanse jongelieden, teneinde hen in het buitenland in overheidsdienst en bij internationale organisaties te plaatsen. Met hun Antilliaans-Latijns-Amerikaanse ondergrond, hun Europees-Nederlandse opvoeding, kunnen zij uitstekende „good-will ambassadors" voor het Koninkrijk zijn. En gezien het feit, dat buitenlandse aangelegenheden tot de competentie van het Koninkrijk behoren, zal het na aanneming van het statuut wel nodig zijn, dat de Antilliaanse Regering, in welke samenstelling dan ook, meer aandacht daaraan gaat besteden. Zij zou dan in Den Haag waardevolle adviezen kunnen verstrekken t.a.v. belangrijke uitbreiding van gezantschappen op het Amerikaans continent. Die eenzame mannen op eenzame gezantschapsposten in Midden- en Zuid-Amerika moeten versterkt worden.

Na de verkiezingen

En thans zal ik, geen toezeggingen vragen van deze Regering, die als het ware haar vertrek-ticket reeds op zak heeft; evenmin om een werkprogramma verzoeken, maar ik zal U een beel van ons eigen actieprogramma tonen van hetgeen de KVP zich voorstelt met alle haar ten dienst staande middelen na de verkiezing te verwezenlijken. De uitwerking van elk punt afzonderlijk zal later successievelijk te andere plaatse geschieden.

Aan dit plan wenste spr. geen naam van een persoon te verbinden; ik zal het noemen naar datgene, waarnaar wij streven, een gelukkig en beter Antillen, dus een **Antillenplan,** aldus mr I. C. Debrot, die daarna dit plan — in 20 punten vervat — aan de Staten voorlegde.

Antillen-plan

1. **Loyale** uitvoering van de bepalingen van het Rijksstatuut.
2. Versteviging van de band in het Koninkrijk door interlandelijke samenwerking en het aanbevelen van wederzijds begrip en waardering.
3. Bestudering van de uit de zg. „koloniale tijd" stammende, zonder ons gesloten, ons bindende verdragen, teneinde na te gaan aan welke wij, in het algemeen belang van de Antillen in de toekomst dienen gebonden te blijven en uit welke wij zullen moeten treden.
4. Herziening van de overeenkomst van de Caraïbische Commissie, teneinde de Nederlandse Antillen een verdere deelneming daaraan mogelijk te maken op een, aan de nieuwe, staatkundige ontwikkeling passende wijze.
5. Oplossing van het Aruba-probleem, herziening van de Eilandenregeling en planmatige hulp aan de kleinere eilanden.
6. Bevorderen van de volkskracht door verbetering van het volksmoraal en volksgezondheid, o.a.:
   a) door oprichting van een heropvoedingsgesticht voor meisjes;
   b) door krachtdadige bevordering van particulier initiatief op het terrein van volksgezondheid, reclassering en jeugdzorg;
   c) door opheffing van het centrum van prostitutie te Hato, gepaard met sanering van de binnenstad door effectieve politionele maatregelen;
   d) door verzwaring van de straffen voor zedendelicten;
   e) door bestrijding van de drankmisbruik en bevorderen van spaarzin en kapitaalvormen;
   f) door gezinsvoorlichting en gezinszorg.
7. Herziening van de huidige loterijverordening, zoveel mogelijk rekening houdende met historisch verantwoorde toestanden, en verscherpte toezicht op de richtige besteding van de als aandeel uitgekeerde gelden, en eerlijke verdeling van de loten;
8. herziening van het L.O.- en Mulosysteem, door dit aan te passen aan het Antilliaans karakter en meer gericht op het practische leven;
9. herziening van ons M.O. in de geest van het thans in Nederland voorgesteld „Atheneum" schooltype;
10. consequente doorvoering van de gelijkstelling ten aanzien van het voorbereidend lage ronderwijs;
11. bevordering van het vak- en beroepsonderwijs, als zijnde het middel om het volk een **zekere** toekomst te garanderen;
12. bevordering van specialisatie van landskinderen;
13. progressieve gezinspolitiek, met erkenning van het gezin als kern en basis van de gemeenschap;
14. voorzichtige belastingpolitiek, rekening houdende met de specifieke welvaartsbronnen van de Nederlandse Antillen.
15. bestrijding van de werkloosheid door werkverruimingsobjecten, herscholing en verhoging productiviteit.
16. aanpassing Antilliaanse sociale wetgeving aan internationale normen, voorzover mogelijk en verantwoord, o.a. door uitbouw sociale verzekering — ouderdomsvoorziening — invaliditeitsverzekering — volksverzekering tegen de kosten bij ziekte — verplichte verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid;
17. bevordering van bonafide arbeidersorganisaties, met gezonde voorlichting en zo nodig met overheidssteun;
    bevordering van goede verstandhouding werkgever—werknemer;
18. handhaving van de traditionele vrijhandelspolitiek ter bevordering van toerisme en verkeer;
19. vermeerdering en handhaving van de bestaande welvaartsbronnen, o.a. door bescherming, stimulering en uitbreiding van de hier gevestigde Nederlandse luchtvaartonderneming als verbindingskanaal met de buitenwereld;
20. handhaving en bevordering van rechtszekerheid voor eenieder, door een onafhankelijke justitie en een capabel en onpartijdig politieapparaat.

C. W. JONCKHEER BENOEMD TOT PROCURAHOUDER VAN CPIM

Emmastad. — Naar wij vernemen is de heer C.W.J. Jonckheer, juridisch adviseur van de N.V. C.P.I.M. en chef van de afdeling Algemene Zaken benoemd tot algemeen procuratiehouder van genoemde maatschappij.

Naar verluidt blijft de heer Jonckheer als juridisch adviseur belast met de leiding van haar afdeling Algemene Zaken.

Op doorreis

Willemstad. — De Directeur van Voorlichting van Colombia, Mr. Arango passeerde Curaçao gistermiddag op doorreis naar Colombia. Mr. Arango — een speciale vriend van de President van Colombia — komt van Frankfort.

Op doorreis naar Georgetown passeren Vrijdag a.s. Mrs. en Mr. Vicente Minelli, vergezeld door de assistenten Mr. William Kaplan en Mr. Preston Ames. Mr. Minelli is Directeur van Metro-Goldwin Mayer Pictures Co.

Tour-vrees in Asiento

Krachtvoer kan geen kwaad

Een ogenblik heb ik mij er nog zorgen over gemaakt, of Woutje — wel genoeg te eten zou hebben onderweg. Na enig aarzelen echter heb ik ze — de zorgen bedoel ik — maar uit mijn hoofd gezet; vooral toen ik een blik mocht werpen in het menu, dat de renners dagelijks voorgeschoteld krijgen. Ziehier het ontbijt; een keuze uit koffie, thee en melk; dikke groentesoep, daarna drie eieren, gebakken, gekookt of geklutst; twee honderd gram koud of warm vlees, verse groenten en aardappelpurèe; compote en tenslotte fruit. Zeker, het is alles tezamen een aardige hap. Maar bestudeer zo'n ontbijt nu eens goed op zijn mèrites. Tien tegen één, dat het eigenlijk nog een ferme paardenbiefstuk, een pot haché en een nieuwe haring aan ontbreken. Ja, geeft u het maar eerlijk toe. Trouwens, ik heb renners gekend — het waren uiteraard niet de sterken, zoals Wout er een is — ik hèb renners gekend, die met bovengenoemd ontbijt in hun maag onderweg bezweken zouden zijn, als zij tenslotte niet er toe over waren gegaan hun fiets op te eten. En nietwaar, zulke dingen vragen nu eenmaal hun tijd en zijn beïnvloeden ook de plaats in het algemeen klassement.

Bovendien, het diner, dat na elke etappe volgt is ook al niet om te gillen: een liter melk; dikke groentesoep; gefileerde vis met boter; twee honderd gram vlees, rood gegrilleerd, met gesmolten boter of gebraden lamsbout of schapencarbonade; verse groenten en aardappelen, verse of gekookte kaas, fruit of compôte, een fles wijn, twee flessen bier en een fles mineraalwater.

En dat klinkt nu allemaal wel leuk, maar ik vraag u: hóudt het op de lange duur? Heeft Woutje, met name, er genoeg aan? Mankeert aan dit etentje nou niet nét een forse struik bloemkool of een fikse pannekoek met stroop?

U lacht er om. Maar het zijn precies de futiliteiten die ons een etappezege kunnen kosten.

De voortreffelijke kok van de Asiento-soos, die Tour-relaties heeft, zegt ook, dat krachtvoer geen kwaad zou kunnen.

RKO brengt Surinaamse artisten op het witte doek

„A Holiday Island", in technicolor opgenomen op Puerto Rico tijdens het Caribbean Festival in 1952, wordt binnenkort op Curaçao vertoond.

Medespelenden in deze film zijn o.a. het Surinaamse danspaar mevr. Binnendijk-Hayary en de heer van Heeteren. Het danspaar is in de film te bewonderen bij de uitvoering van de Radha Krisma dans, waarbij de muziek verzorgd wordt door Bolasing, eveneens uit Suriname.

Smalfilmliga in actie

Willemstad. — Morgen is er weer een bijeenkomst in de Filmkit. Er worden films van de leden gedraaid. Op het programma staat ook nog een film, genaamd „Fate of a child", een reportage over het Welfarewerk in Zuid-Amerika. Deze film werd afgestaan door de Voorlichtingspost Ned. Antillen.

Een ieder is van harte welkom op deze bijeenkomst, die des avonds 20.15 uur aanvangt.

Rendez-vous in Chobo

Waterfort-hotelplan in middelpunt der vragende belangstelling

Kapitaal nog niet bijeen

Willemstad. — De Waterfort-hotelplannen staan momenteel in het middelpunt der belangstelling en wanneer het ooit zo ver mocht komen dat met de bouw begonnen kan worden, dan is het architectonisch gesproken een fraai complex. Zoals bekend heeft de heer Norman Chumaceiro in zijn persconferentie duidelijke taal gesproken. Indien het petit-comité mocht blijken dat op 10 Juli l.l. de garantie er niet is, dat men over de benodigde gelden — ƒ 800.000.— — kan beschikken, dan gaan de plannen eenvoudig niet door.

Inmiddels is 10 Juli reeds voorbij uit uitlatingen hier en daar mogen wij veilig aannemen, dat de fl 800.000 die men zich als noodzakelijk minimum heeft gesteld, niet bij elkaar is. Vermoedelijk zijn de bezwaren tegen de geprojecteerde plaats — het Water fort — zo talrijk en ernstig, dat kapitale deelname daardoor in de weg gestaan wordt. Zoals wij Zaterdag reeds schreven zal hedenavond in Chobolobo uiteengezet worden, waarom het Waterfort de enige plaats is, die men voor het Waterfortplan kon vinden.

De heer Chumaceiro, lid van het petit comité zal hedenavond een toelichting geven aan geinteresseerden. Het is hem wel toevertrouwd, hij weet de zaken duidelijk en klaar te stellen, en hij is een man van een brede opvating, die zijn oren wijd open zal zetten om de wellicht gerechtvaardigde wensen uit de kringen van de handel en eventuele gedane suggesties in het plan te corporeren.

Het Waterfort is door vele Amerikaanse deskundigen en bekenden op hotelgebied als de beste plaats bevonden voor een hotel. Het is in de stad en op „walking"-afstand van de winkels. Toch staat het buiten het drukke verkeer. Een der grootste bezwaren van eventuele aandeelhouders schijnt te zijn de beinvloeding van het [illegible] ter op het hotel en de boedel. Voor het grootste gedeelte word dit bestreden door het hotel van airconditioning **te voorzien. Het petit comité tracht nu** eerst fl 800.000 bij elkaar te brengen en daarna wordt verder gepraat. Wanneer dan alsnog teveel problemen en moeilijkheden blijken te bestaan, wordt het hotel niet gebouwd. De heer Chumaceiro verklaarde uitdrukkelijk, dat men niet met het bouwen begint, voordat alles in kannen en kruiken is. Zodra de hele zaak rond is en alle problemen opgelost zijn, dan pas wordt de eerste steen gelegd. Bij de aankoop van materialen en straks latere leveranties van goederen en levensmiddelen, krijgt geen enkele aandeelhouder meer toezeggingen dan een ander. Op de hedenavond op Chobolobo te houden bijeenkomst van handelaren spreekt, behalve de heer Chumaceiro, ook de heer C.D. Kroon, Gedeputeerde van het Eilandsbestuur. De heer Kroon verstrekt enige gegevens omtrent het toeristenverkeer in de Caribbean en wijst dan tevens op de mogelijkheden voor Curaçao.

Er bestaat hedenavond in ieder geval voldoende gelegenheid om vragen te stellen.

Buurtvereniging „Luis Brion" kies nieuw bestuur

Willemstad. — In de jaarlijks algemene vergadering werd het Bestuur van de Buurtvereniging „Luis Brion" als volgt samengesteld:

Voorzitter, M. Schoobar; Vice Voorz., A. Cudgon; Secretaris, B. R. de Palm; 2de Secretaris R. Doran: Penningmeester. C. de Lannoy. De heren T. Merien en L. B. Pinedo fungeren als commissaris.

MULO-EXAMENS

Willemstad. — Voor het M.U.L.O.-examen, werden gisteren 19 candidaten geëxamineerd.

Voor het A- examen slaagden 15 candidaten; t. w. Neeltje Maria Boonstoppel, Norma Angela Maria Mendez, Edith Raymonda de Palm, Annie Violet Marks, Diana Morena Marquez, Eleonora Beatrice Marshall, Carlos Josè Römer, Nidor Augusto José Roosberg, Gilbert Antonio Schorea, Lionel Philip Sille, Elizabeth Johanna Maria Brandt, Marijke Hauet, Mouris Kooijman, Berthus Johannes kouffeld, Annie Lodewijks.

Voor het B-examen: slaagde 1 candidaat, t. w. Hardewpersad Angad Gaur.

UITNODIGING

Het Curacaose Touristen Bureau in samenwerking met de Kamer van Koophandel en de Vereniging voor de Handel heeft hierbij de eer alle leden van de Curaçaose handel en andere belangstellenden uit te nodigen tot een gezellige bijeenkomst met koude drank in Club Chobolobo op hedenavond, 13 Juli te 8.00 n.m. waarbij de heren C.D. Kroon en N.M. Chumaceiro een uiteenzetting (eventueel met lichtbeelden) zullen geven van de bestaande hotelplannen, en waar tevens de gelegenheid tot het stellen van vragen bestaan.

Uw aanwezigheid zal op hoge prijs worden gesteld.

Curaçao, 12 Juli 1954.

OPENBARE INSCHRIJVING

Ten kantore van de **Inspectie van de Volksgezondheid Fort Amsterdam No. 5** worden vóór 20 Juli 1954 te 11 v.m. aanbiedingen ingewacht voor de levering van

40 (veertig) SPONS-RUBBER MATRASSEN 190 x 90 CM.

De Inspecteur van de Volksgezondheid

G. E. van Beek

„Plata” toverwoord in Lima

Limanese stierenvechtster hangt rode doek aan de wilgen

Lima. — Inkopen doen in Lima is een wonderlijk iets. Vanaf de eerste dag al, dat wij door de Giron Union, de Limanese Kalverstraat wandelden, had de koopkoorts ons te pakken. Van de Plaza San Martin tot de Plaza de las Armas rijen de winkels zich in gelid. En het grootste deel daarvan bestaat uit souvenirs- en gouden zilverwinkels. In Lima kan men bij wijze van spreken het zilver en goud van de straten scheppen. Men gooit u er mee dood. En als u na éénmaal de Giron Union gepasseerd te zijn geen ring voor uzelf hebt gekocht of een paar gouden oorbellen voor uw vrouw, dan bent u eenvoudig een onbeschaafde, die niets begrijpt van de goede en schone dingen, die God den mensen op aarde gegeven heeft.

Plaza de Tores „La Monumental”, de grootste arena van Lima, waar de beroemde stierenvechters uit verschillende Zuid-Amerikaanse landen en soms ook uit Spanje hun kunnen vertonen. Maar de tribunes zal al niet helemaal meer bezet zijn! Is het een bewijs, dat het stierengevecht zijn aantrekkingskracht aan het verliezen is?

Poncho's rokjes, mutsen en kleden; maar vecuna is taboe!

Peruaanse reis-impressies
door
A.G. Jansen
(V)

„Plata”, zilver, is het toverwoord in Lima. Of men nu een broodschaal nodig heeft, of een schilderijlijst, of een sigarettenhouder, het doet er niet toe. In Lima maakt men die dingen van zilver. En als men dus een dergelijk gebruiksvoorwerp nodig heeft, dan gaat men naar een van die tienda's, die een combinatie zijn van galanteriewinkel en zilversmid, en van voor tot achter glimmen van het zilver. En dan telt men er enkele honderden soles neer en laat zich door een der donkerogige señorita's zulk een spiegelend stuk edelsmidwerk inpakken.

Wij zeiden: voor enkele honderden soles! En dat is geen bluf. Tenminste niet voor ons, die van Curaçao kwamen en ons in dit goedkope land ware richards waanden. Want in Curaçaose munt omgerekend kocht men er gouden ringen vanaf vijftien hele guldentjes. En als men er bijvoorbeeld nu eens honderd gulden voor over had, dan kreeg men daarvoor een bonk goud aan zijn vinger, dat men er bij wijze van spreken scheef van liep.

Vecuña: taboe

Maar laat ons er mede uitscheiden u langer te plagen en het water in de mond te doen lopen. Tot uw trootst moge dienen, dat wijzelf op dit grandioze feest niet gerekend hadden en ons dus maar in zeer bescheiden mate aan al dit prachtigs te buiten konden gaan. Doch anders was het met de souvenir-winkels. Daar stonden de llama's, de nationale trots van Perú, in hele gelederen op de toonbanken gereed om voor pak-weg een rijksdaalder of drie gulden van eigenaar te veranderen. Daar kon men de huaco's kopen, waarvan de geleerden zeggen, dat het muziekinstrumenten zijn. Doch die wij voor bloemenpotten versleten. Daar hingen hele vellen llama-alpaca en vecuña-wol. En daar kon men volop zijn hart ophalen aan oude klederdrachten, poncho's, rokjes, mutsen en wat al meer.

Maar met de vecuña moest men voorzichtig zijn. Als men daar over met de winkelier begon, dan deed hij geheimzinnig en legde u uit, dat deze kostbare wol absoluut niet verkocht en zeker niet uitgevoerd mocht worden. Want dat daarop zware straffen stonden. Hetgeen wij dan maar aannamen en waarna wij ons in arren moede weer op de llama wierpen. Gepakt en gezakt kwamen wij in ons hotel aan. De liftjongen lachte begrijpend om al de pakjes, die wij onder de armen droegen. Hij had dat vast en zeker wel eens meer gezien!

Torreador

Kijk, en met dat stierengevecht hadden wij ronduit gezegd pech. Wij zouden op een Zaterdag de luchtreis naar Perú ondernemen. Maar doordat de reis een dag werd uitgesteld, arriveerden wij eerst Zondagavond in Lima. En nu wilde het, dat op die Zondag toevallig een stierengevecht had plaats gevonden. Iets wat voor deze tijd van het jaar een tamelijke zeldzaamheid is, omdat de Limanezen er niet van houden in de kou te gaan zitten, zelfs niet om naar zo iets opwindends als een stierengevecht te kijken. Zo moesten wij deze sensatie missen. Wij troostten ons met de gedachte, dat het stierengevecht in Perú op de terugtocht is, ook al omdat de grote torreadoren uit het buitenland moeten gehaald worden en de enige vrouwelijke stierenvechtster ter wereld, de Limanese señorita Conchita Citron, het rode doek aan de wilgen heeft gehangen.

En wij troostten ons ook met de uitspraak van een Spaanse professor, die het er voor hield, dat de hedendaagse jeugd geen behagen meer schept in het afbeulen van dieren. En dat dergelijke wrede tonelen als te Lima in de arena vertoond werden, binnen niet al te lange tijd tot het verleden zouden behoren. Wij hebben het voor kennisgeving aangenomen. Doch toen wij later een kennis ontmoetten, die het feest in de Chacra Rios arena had medegemaakt, en ons met verve het hele gebeuren voor ogen schilderde, hebben wij aan zijn lippen gehangen en zwoeren wij het eerste het beste gevecht met de stier, dat zich in onze niet al te verre omgeving zou afspelen, te gaan zien.

Want men hoort nu wel allerwege door beschaafde lieden beweren, dat het stierengevecht wreed is, en wij willen dat nu ook wel aannemen, maar wij houden er toch meer van dat eens met eigen ogen gezien te hebben, opdat wij uit eigen aanschouwing en ondervinding kunnen spreken.

Nederland in Lima

Hoewel men meestal naar het buitenland reis om zoveel mogelijk van dat vreemde land te zien en zoveel mogelijk met de bewoners ervan in aanraking te komen, wil men te midden van zijn omzwervingen toch ook wel eens een middagje zijn soortgenoten opzoeken, die in den vreemde wonen. Want eerlijk gezegd zijn de indrukken, die men opdoet wanneer men zijn ogen de kost geeft zo velerlei, dat men na een paar dagen naar een rustpunt begint te zoeken.

Daarom, maar werkelijk daarom niet alleen, togen wij naar het Nederlandse Gezantschap aan de Avenida Tacna in het Tacna edifice, drie verdiepingen hoog. Daar stond ons de zaakgelastigde, mr G. J. de Graag, le secretaris van de gezant, die in Nederland vertoefde, te woord.

En wat zou meer voor de hand liggen, dan dat wij wilden weten, hoeveel Curaçaoënaars en Hollanders in Perú woonden! Het aantal viel niet mee. Geen enkele Curaçaoënaar en 230 Nederlanders, waarvan ongeveer 130 in de hoofdstad. Maar wat wil men. Neem de wereldkaart en bekijk eens hoe Perú en Nederland ten opzichte van elkaar liggen. Het is nu niet direct voor de hand liggend, dat de Nederlandse kolonie in het land van de Inca's zo sterk is, dat men van een minderheid kan spreken.

Wat die mensen daar wel uitvoerden, zo ver van huis? De meesten zijn in de handel en enkelen werken in een grote zuivelfabriek in de buurt van de tweede stad des lands Arequipa. Veeteeltkolonies zijn er niet. Noch aan de kust, noch in het binnenland waar het zeer moeilijk is bevloeiïngswerken uit te voeren. Bovendien hebben ontginningen in die delen van het land, die te tropisch zijn en te weinig aansluiten aan het Nederlandse klimaat, weinig zin.

Er bestaat in Perú geen immigratieplan, zoals in Canada, Australië en Nieuw Zeeland. Zodra er nieuwe projecten in uitvoer zijn, zullen experts zeker welkom zijn. En dan zal Nederland wel terdege opnieuw mensen kunnen leveren, die hier hun brood zullen kunnen vinden.

Wij hadden in de stad herhaaldelijk de naam Philips gezien en vroegen de heer de Graag of de wereldbekende Nederlandse firma hier een fabriek had. Geen fabriek, luidde het antwoord, doch een distributiebedrijf, onder de naam „Philips-Peruana”, met een service-afdeling.

Hoewel er zich in Perú geen Nederlandse melkfabrieken bevinden, hebben wel verschillende van deze firma's hier vertegenwoordigers of agenten.

Interessant is het te weten, dat ook een aantal leden van het Amsterdamse Concertgebouworkest hier emplooi gevonden hebben. Zo verlenen hun medewerking aan het Nationale Peruaanse Orkest de heer Mater, fluittist, alsmede een bassist en een violist.

Al deze Nederlanders ontmoeten elkaar maandelijks in de Nederlandse Vereniging „Eendracht”.

Aantrekkelijk

Perú is een aantrekkelijk land voor wie wil handel drijven, omdat het een volkomen vrije invoer- uitvoer en deviezen vrijheid bezit. In dit opzicht is de positie van Perú enig in de wereld. Natuurlijk zijn er wel enkele uitzonderingen. Zo bijvoorbeeld is het verboden de zeer hoge kwaliteit vecuña-wol uit te voeren, terwijl ook de export van antiquiteiten verboden is.

De aantrekkelijkheid voor de handel wordt bovendien nog verhoogd doordat Perú een hele serie exportproducten op de markt kan brengen. Zo bv. suiker, katoen, rijst, koffie, thee, zink, koper, practisch alle soorten ertsen, alsmede olie. Een maatschappij als de K.L.M. heeft goed gezien, dat met een uitbreiding van de handelsbetrekkingen een uitbreiding van de vervoersmogelijkheid parallel moet gaan. Vandaar de nieuwe luchtlijn Amsterdam — Perú.

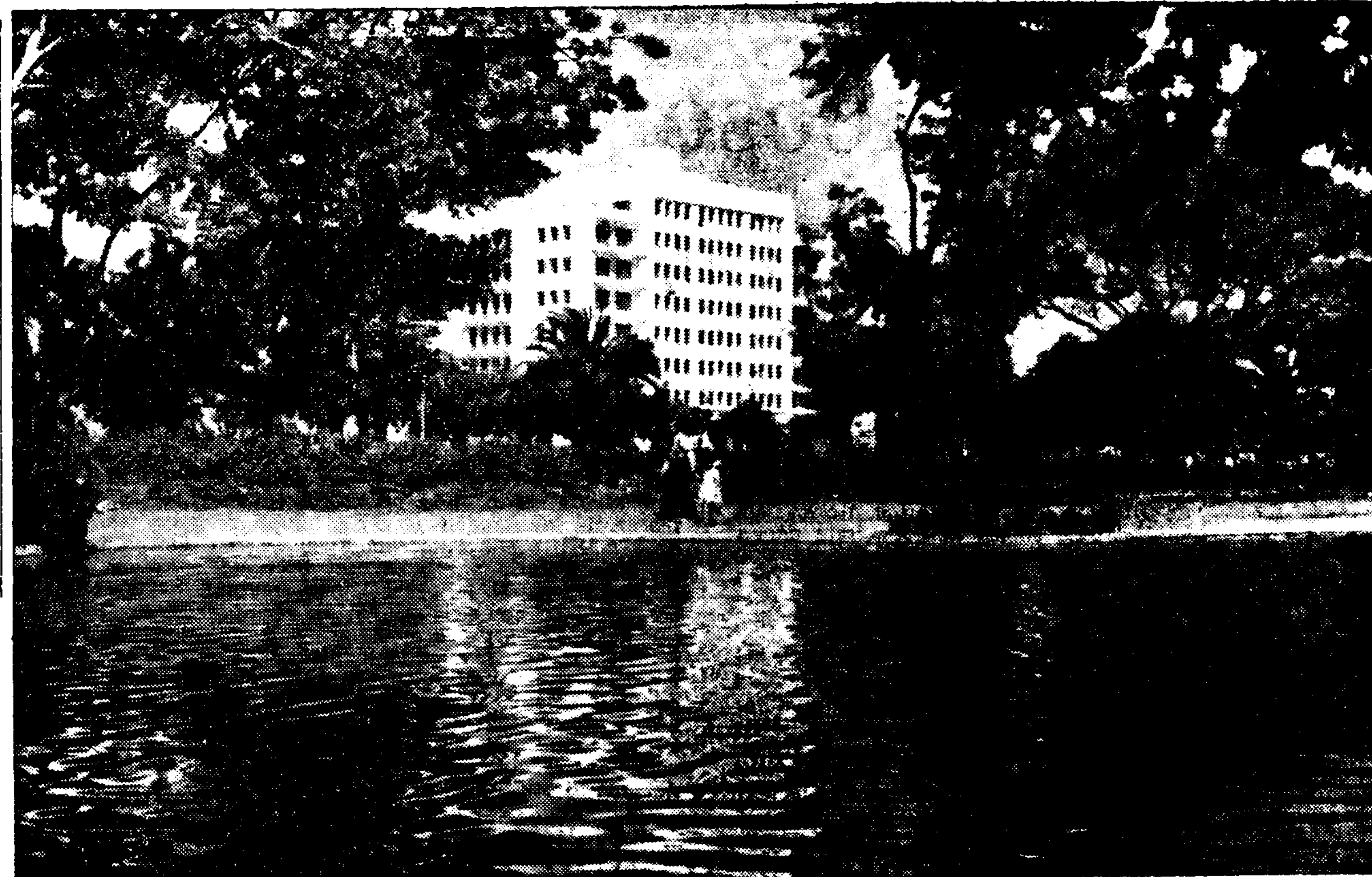
De exporteurs hebben vorig jaar Augustus geprofiteerd van een daling van de sol, de Peruaanse munteenheid. Een maand geleden echter pleitte het dagblad „El Comercio” voor een deviezenbeperking en een vastgestelde koers van de sol, waardoor deze kunstmatig op niveau kon gehouden worden. En enige dagen geleden werd het pleidooi door het genoemd blad voor een stabilisatiefonds voortgezet. Maar de importeurs van consumptie-goederen zijn uiteraard tegen het idee van „El Comercio”. Evenals een indertijd ingestelde Amerikaanse commissie, die aan het werk werd gezet om de sol te saneren. Ook deze pleitte voor een vrijmaking van de handel.

Aardige boeken en tijdschriften-stalletjes langs de avenidas van Lima. Voor een paar soles ieder tijdschrift naar keuze.

Alles?

Denkt u nu niet, dat wij alles over Perú en Lima verteld hebben. Het lijkt er niet op. Wij hebben eigenlijk alleen nog maar enkele zaken vluchtig aan de buitenkant aangeraakt. Wij zouden andermaal een reis nodig hebben om over Cusco te schrijven, de oude Incahoofdstad, de „Navel der Mensheid” en het „Rome der Nieuwe Wereld”. Wij zouden u dan wellicht vertellen van de bouwvallen van Machu Picchu en de praehistorische ruïnes van Ollantaytambo. Wij zouden u een heel verhaal ophangen van wat er eens gebeurde in Ayacucho, het stadje langs de autoweg van Lima naar Cusco, waar ze zulke prachtige dekens in de felste kleuren kunnen weven. Hier heeft San Martin, naar wie het schoonste plein in de hoofdstad genoemd werd, tezamen met de Venezolaan Sucre in 1824 het Spaanse leger een definitieve nederlaag toegebracht, waarna de grote Simón Bolivar tot president van de nieuwe republiek werd uitgeroepen.

Het Victoria Park in Lima. Weelderige plantengroei en ondanks het feit, dat het nooit regent, water genoeg!

Wij zouden nog een apart hoofdstuk kunnen wijden aan Cerro de Pasco, het centrum van het ertsgebied, en Oroya, waar de smeltovens liggen. En zouden wij eigenlijk stilzwijgend voorbij mogen gaan aan die naam, een van de dertien, die vermeld staan bij Pizarro's tombe? Want Victor Raul Haya de la Torre is een nakomeling in de rechte lijn van de man met zijn naam, die tot de dertien trouwe luitenants behoorde.

Zelfs als wij al weer in het vliegtuig naar Panama zitten en op terugweg nog eenmaal de kolossale keten van de Cordillera de los Andes onder ons zien, denken wij hoe interessant het zou zijn u mee te delen, dat het „Andes” een Spaanse verbastering is van het woord „antis” uit de Quechua-taal, het als rijkstaal aangenomen dialect der Inca's. Met antis werd bedoeld de streek achter de bergen, dus het tropenwoud waardoor de zij-armen van de Amazone stromen. De Spanjaarden verkeerden echter in de mening, dat met dit antis de bergen bedoeld werden. En zij tekenden dit ook op hun kaarten aan. Consequent noemden ze nu de rimboe achter de Andes, die de overgang vormt naar het Amazonegebied: „montana”. De heren waren dus wel in de bonen.

En als wij verder vliegen en onderweg Guayaquil passeren, waar de K.L.M. op weg van en naar Lima binnenkort een tussenlanding zal uitvoeren, dan zien wij in onze verbeelding conquistador Pizarro diep onder ons met zijn scherts-legertje optrekken om een onmetelijk gebied op de oervolkeren te veroveren. Het is lang, lang geleden, maar nog ligt het gebeente van de varkenshoeder uit Estremadura te kijk achter glas in de kathedraal van Lima. Geschiedenis en werkelijkheid staan dicht aaneen in dit mysterieuze land, waar reeds een hoogstaande cultuur bestond in een tijd, dat voor veel volkeren de dageraad van de beschaving nog niet was aangebroken.

Wij kunnen over al deze dingen niet meer schrijven. Een krant is geen boek, waarin men zich naar willekeur kan verlustigen in de onderwerpen, die men heeft uitgekozen.

Maar toch is er nog één naam, die ons in de oren blijft klinken, omdat hij zo welluidend is en omdat hij zulke schone herinneringen oproept aan de dagen, dat wij in de bloemenstad Lima mochten rondzwerven. Het is die van Santa Rosa, Rosita zoals de mensen zeggen, en het is ook die van de Zalige Martin de Porres, de kleurling-Zelige, die bij de gekleurde bevolking een buitengewone verering geniet. Hoe zou men over Lima kunnen schrijven zonder daarbij Santa Rosa, de patroonheilige, niet alleen van Peru, doch van geheel Zuid-Amerika te noemen?

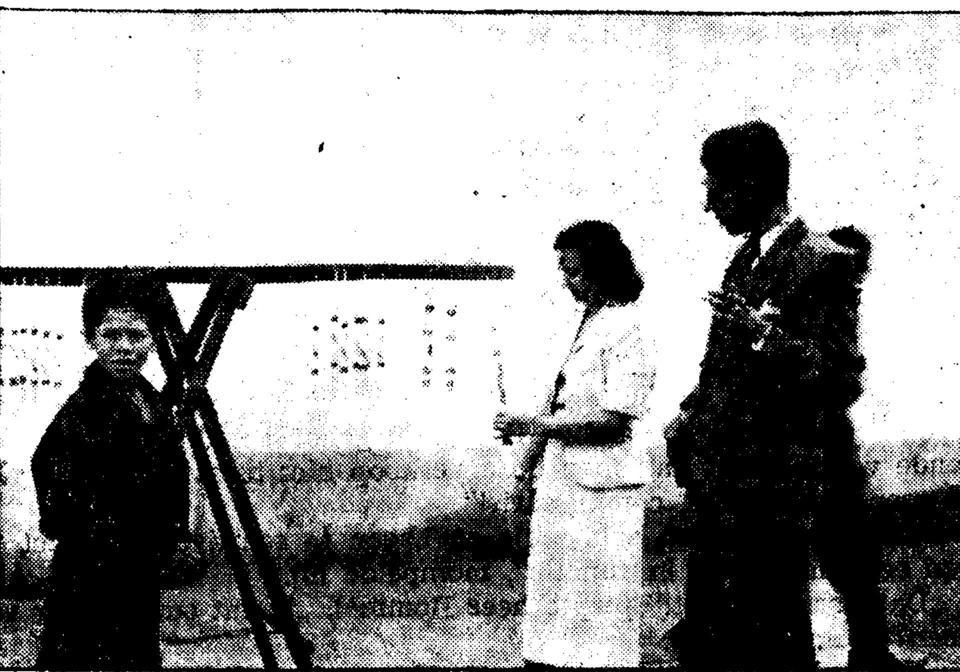
En daarom willen wij aan haar ontroerend leven een hoofdstuk wijden. Want wij, die de heilige plaatsen van haar leven en dood bezocht hebben onder de geleide van Fr. Tomás Tascón, de grote promotor van de zaak van de heiligverklaring van Martin de Porres, wij zouden dit vluchtig verhaal niet kunnen besluiten zonder over haar en haar heilig leven geschreven te hebben, en de grote verering die zij in haar stad geniet.

Een Vicuña in de Sierra. Met de wol van dit dier gaat men in Peru heel zuinig om. Export ervan is verboden. Maar het is dan ook ongeveer de beste wol ter wereld!

Inca-muur in Cusco, de oude hoofdstad van het rijk der Inca's, die door Lima overvleugeld werd. De oude volkeren van Peru gebruikten bij de bouw van hun woningen geen cement, doch kapten de stenen zo precies op maat, dat zij ook zonder specie hecht op elkaar blijven. Deze muur geeft hiervan een goed voorbeeld.

Een jeugdige kaarsen-verkoper voor de kapel van „El Señor de los milagros”. Niemand gaat het heiligdom binnen alvorens een kaars gekocht te hebben om die in de kapel te ontsteken.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

46)

„Ja. Dat weet ik ook niet.”

„Laat mij maar eens met hem praten.”

Er volgden schuifel- en schraapgeluiden, en daarna een zware bons en een klaaglijke kreet van een lijdende vrouw.

„Waarom bent u ook op die stoel gaan, dat hij breken zou, als u er op dacht wel, dat hij 't niet hield. Had ik maar een weddenschapje kunnen aangaan, dat hij breken zoue als u er op stond!”

„Rol het bed onder het raam,” antwoordde de ontembare vrouw aan zijn zijde. Zij had een paar centimeter huid van haar rechterenkel verloren, maar haar hoed stond nog op haar hoofd, zij het ook scheef.

Nu maakte een hevig geknars en gepiep bekend, dat het ledikant verschoven werd. Men hoorde het kraken van veren onder een zwaar gewicht. Het raampje, dat als megafoon dienst deed, gaf de stem der nieuwe omroepster door.

„Ferris!” begon mevrouw Waddington opnieuw.

„Mevrouw?”

„Ik begrijp je niet. Wat bazel je over delicate positie? Wat bedoel je daar mee?”

„Ik sta hier als gevolmachtigde, mevrouw.”

„Nu, wat zou dat?”

„Ik vertegenwoordig de wet, mevrouw.”

„De wat?” vroeg lord Hunsington.

„De wet,” zei mevrouw Waddington. „Hij zegt, dat hij de wet vertegenwoordigt.”

„Laat mij maar eens met die gek praten!”

Mevrouw Waddington trok zich terug; er kwam een nieuwe tussenpoze, waarvan de butler gebruik maakte om zijn pijnlijke wreven te masseren.

„Hé!”

„Uwe lordschap?”

„Wat is dat voor onzin? Sinds wanneer vertegenwoordig jij de wet?”

„Ik sta hier in een vertrouwenspositie, meneer. Ik ben aangestel tot bewaker door de agent, die zoëven is heengegaan. Hij heeft me opgedragen, op uwe lordschap en mevrouw Waddington te passen en eventuele poging tot ontsnapping te verijdelen.”

„Maar, Ferris, doe nu eens je best, om niet ezelachtiger te zijn dan nodig is. Probeer je verstand te gebruiken. Je veronderstelt toch zeker niet, dat mevrouw Waddington en ik iets verkeerds hebben gedaan?”

„Mijn positie als ondergeschikte geeft me het recht niet, beschouwingen te openen over de kwestie, die u daar oppert, uwe lordschap.”

„Ja maar, Ferris, luister nu eens. We zullen de kwestie van de nuchtere practische kant beschouwen. Met redeneren komen we er niet. Als de ridderlijke geest van vroeger tijden niet compleet was uitgestorven, zou je zo'n kleinigheidje uit pure toewijding voor ons doen, als je me volgen kunt. Je zou ons hier uit laten alleen om de voldoening te kunnen smaken, dat je ons van dienst was geweest. Maar we leven nu eenmaal in een materialistische tijd, daarom vraag ik je: hoeveel moet je hebben?”

„Moet ik daaruit verstaan, dat u me probeert om te kopen, uwe lordschap? Wilt u me overhalen, om het vertrouwen te beschamen, dat in me gesteld wordt, en dat voor geld?

„Ja, precies. Hoeveel?”

„Hoeveel hééft uwe lordschap?”

„Wat zegt hij?” vroeg mevrouw Waddington.

„Hij vraagt hoeveel we bij ons hebben.”

„Hoeveel wat?”

„Geld.”

„Probeert hij ons geld af te persen?”

„Laat mij maar eens met hem praten.”

„Daar lijkt 't ten minste op.”

Mevrouw Waddington steeg op naar het raampje.

„Ferris!”

„Mevrouw?”

„Je moest je schamen.”

„Jawel, mevrouw.”

„Ik vind je houding onbegrijpelijk en stuitend.”

„Uitstekend, mevrouw.”

„Van dit ogenblik af ben je niet meer in mijn dienst.”

„Zoals u wilt, mevrouw.”

Mevrouw Waddington wendde zich tot haar lotgenoot om een kort consult te houden.

Een minuut later verscheen zij weer voor het raampje.

„Ferris,” zei ze.

„Mevrouw?”

„Hier is al het geld, dat wij bij ons hebben — tweehonderd en vijftien dollars.”

„Dat is ruimschoots genoeg, mevrouw.”

„Maak dan alsjeblieft voort en doe die deur open.”

„Uitstekend, mevrouw.”

Mevrouw Waddington ging voor de deur staan, en wachtte, trappelend van ongeduld. Er gingen vele seconden voorbij.

„Mevrouw!” riep Ferris, zo luid als hij durfde.

Mevrouw Waddington kwam voor de microfoon.

„Wat is er nu weer?”

„'t Spijt me, dat ik het zeggen moet, mevrouw,” zei Ferris eerbiedig, „maar de agent schijnt de sleutel te hebben meegenomen, toen hij wegging.”

x x x

HOOFDSTUK XVIII

George had nogal geruime tijd nodig gehad, om telefonische verbinding tot stand te brengen met het buitenverblijf der Waddingtons te Hempstead; en toen hij het eindelijk zover had gebracht, had hij moeten vernemen, dat Molly niet ter plaatse aanwezig was. Ze was enige tijd te voren in haar two-seater gearriveerd, vertelde hem een meisjesstem met een Zweeds accent, en had een poosje binnenshuis vertoefd, maar was toen weer weggereden.

„Prachtig!” zei George, toen het Zweedse accent scheen over te slaan tot Zweedse woorden en zinnen.

Een bruisend gevoel van welbehagen en goedgezindheid jegens het mensdom vervulde hem, toen hij de hoorn op de haak legde. Als Molly was teruggekeerd naar New York, mocht hij haar nu ieder ogenblik verwachten. Straks zou hij haar weerzien, en de volgende morgen zou de band worden gelegd, die geen mens meer verbreken kon.

Zijn hart zwol op en hij dacht er in 't geheel niet meer aan, dat hij boven een afgrond zweefde. Immers, hij was een vluchteling; de justitie zocht hem; en de bloedhond der wet, die de lucht van hem had gekregen, en het felste belang stelde in zijn bewegingen, was waarschijnlijk ergens dicht in de buurt. George liet de voorzichtigheid varen, die voor iemand in zijn positie de allereerste zorg had moeten zijn, en ontboezemde zich in genoeglijke zang.

„Hé, Pinch!”

George, juist bezig op te klimmen naar een hoge toon, plofte in het werkelijke leven terug, met een koud en vreesachtig gevoel. Zijn eerste aandrift was, naar zijn slaapkamer te hollen en zich onder zijn bed te verstoppen — hij wist bij ervaring, dat hij niet slecht was in die sport. Maar toen kwam het verstand boven en verdween de schrik. Onder al zijn kennissen was er slechts één, die hem kon aanspreken met: „Hé, Pinch”.

Hij deed de deur van zijn zitkamer open en gluurde naar binnen.

„Bent u 't, meneer Waddington?” riep hij zacht.

De geur van een hupse jonge sigaar drong George in de neusgaten.

„Ja natuurlijk ben ik 't,” gaf de stem ten antwoord. „Hebben jullie hier geen lampen?”

„Jawel, maar....” begon George op de gedempte toon van een samenzweerder. „Is er geen politie in de buurt?”

Meneer Waddington grinnikte voldaan.

„Er is een politieagent beneden, bij Fletcher op de kamer,” antwoordde hij. „Ik heb net al zijn aandeeltjes in de filmmaatschappij Mooier en Beter te Hollywood van hem overgenomen, voor driehonderd dollar. En nu ben ik hier om er op te fuiven. Haal de borrels maar.”

De heer Waddington was blijkbaar in zo'n feestelijke stemming als een mens maar zijn kan, zonder het meubilair stuk te slaan.

George draaide de schakelaar om. Als de vijand in een zo afgelegen oord vertoefde als James Fletcher's woning, hoefde hij niet meer zo bar voorzichtig te zijn.

„Zo gaat ie beter,” zei meneer Waddington, goedkeurend naar het licht kijkend. Hij stond tegen een boekenkastje geleund, met zijn hoed achter op zijn hoofd en een sigaar tussen zijn lippen. Zijn ogen tintelden van bijna menselijk begrip. „Ik heb een heldere zakenkop, Pinch,” ging hij voort, zijn sigaar van zuiver oost naar zuiver west verplantend met een enkele beweging van zijn bovenlip. „Ik ben de man met de excellente hersens.”

George had in de loop hunner kennismaking geen andere gegevens kunnen verzamelen, dan die precies het tegenovergestelde bewezen van de bewering des heren Waddington; maar hij haalde het niet in zijn hoofd, diens verklaring tegen te spreken. Hij had belangrijker dingen aan zijn hoofd dan een wetenschappelijk debat over de geestesgaven van die stumper.

„Ik heb dat meisje gevonden,” zei hij.

„Welk meisje?”

„De dievegge van dat paarlen halssnoer. En ik heb 't halssnoer ook.”

(Wordt vervolgd)

TIENDUIZEND KUNSTWERKEN UIT DE GEHELE WERELD

Een apotheose van het surrealisme

De zeven en twintigste Biennale van Venetië

(Speciale correspondentie uit Venetië)

De eerste dagen had het geregend. Niet voortdurend, maar bij buien. Nochtans bleef het warm, zo warm, dat elke stap er een te veel was, en een wandeling langs de modderige paden der Giardini deed denken aan Malraux' getuigenissen uit de oerwouden van Tibet. Want de in bloei staande bomen geurden zwaar en doordringend, terwijl de hitte als een vochtige deken om de klamme huid lag. Het enig solaas in die eerste dagen bood de gastvrijheid der vertegenwoordigende landen. Zodra een paviljoen gereed was gekomen, werd een groots buffet ingericht, waar kaviaar en zalm hun rechtmatige begeleiding vonden in goed gekoelde champagne.

Na twee en een halve dag bedekte hemel trokken de wolken weg. De sirocco voerde geen vochtige zeewind meer aan en de zon dampte het water weg uit de kleffe paden der Giardini. Toen waren de meeste paviljoens al wel geopend; ook die van achter het IJzeren Gordijn, waar men helaas geen wodka en slivowitsj schonk, maar vermouth en campari. Ook die dranken voldeden echter om de schilderijen te vergeten, die het regime inspireerde. Hetgeen winst genoemd mag worden.

Op het eind van de week, die de kunstexperts van overal tezamen bracht, kreeg het publiek zijn kans. Zaterdagochtend zou de officiële opening plaats vinden. In een soort Buccintoro, een gouden gondel, omstuwd door talloze vaartuigjes, arriveerde president Einaudi, een kleine, zeer oude man, die tussen twee zware matrozen in de treden van de landingssteiger werd opgedragen. Hij bezocht het hoofdgebouw, en daarna het nieuwe Nederlandse paviljoen, dat Rietveld ontwierp. Daarbij bleef het. Karel Appel zei hem weinig, vertelde hij de commissaris van Nederland, de schilder Jan van Heel, die de hoge gast daarop Charley Toorop toonde, waaraan allicht meer te bekijken viel. Wat handjes hier, wat handjes daar; wat vlaggen op, wat lopers uit en de opening was verricht. De president voer af in een boot vol witte matrozen. Even waren de lagunes veranderd in een Guardi-tafereel, schoof de achttiende eeuw een charmant beeld voor het wat minder luisterrijk decor der twintigste.

Entrée-verbod Belgisch paviljoen

Deze maand werd in Venetië de zeven en twintigste Biennale geopend, een bijna tienduizend kunstwerken omvattend overzicht van de beeldende kunst in de ganse wereld. Parallel aan deze reusachtige manifestatie loopt de retrospectieve tentoonstelling, gewijd aan het werk van de Noorse schilder Edvard Munch, eveneens in Venetië. Daar het bovendien zevenhonderd jaar geleden is, dat de Venetiaanse ontdekkingsreiziger Marco Polo werd geboren, richtte zijn geboortestad een expositie in van Chinese kunst, goeddeels uit de tijd, waarin Marco Polo verbleef aan het hof van keizer Kubla-Khan.

Het communisme in de kunst

De Biennale zou dit jaar in het teken van het surrealisme staan. Nederland kon zich daar weinig van aan trekken, want het beste dat wij op dit terrein te bieden hebben had Engelman in 1950 al gepresenteerd. Derhalve viel de keus ditmaal op twee expressionisten: Jan Wiegers en Charley Toorop, en twee experimentelen: Corneille en Appel. In de grootse ruimte van het nieuwe paviljoen waren het de doeken van Appel die het eerst en het sterkst spraken. Vanwege hun formaat, en dank zij hun kleur. Het commentaar der keuzecommissie rept lovend van Appel's kwaliteiten. Het maakt gewag van des schilders vitaliteit en ziet in de vruchten dezer vitaliteit een evocatie van de levensdrift van de „Westerling". Dat zal allemaal wel zo zijn, maar het doet er weinig toe. Om het even welke worstelaar bulkt ook van vitaliteit, en zijn worstelen en zijn voortplantingsdrift zullen eveneens evocaties zijn van Westerse levensdrang. Waarmee maar gezegd wil wezen, dat de exclamaties van de commissie weinig zeggen over de schilderkunstige mérites van Karel Appel. Die zijn er overigens zonder twijfel. Appel heeft een wellicht weinig genuanceerd en wat primitief gevoel voor kleur, maar dank zij deze primitiviteit is zijn kleur wat men graag „krachtig" en zuiver noemt. Bovendien zit er vaart en élan in zijn penseelvoering; ademen zijn doeken een ongebroken schildersdrift, een onbezonnen zich-uitleven-in-de-verf, hetgeen ze iets meeslepends geeft. Gezien de voorkeur van onze époque voor elke vorm van vitaal pueralisme (één dier „Schaduwen van morgen" die al „Nacht van vandaag" werd) vindt Appel's schilderen bijval. Wat mij betreft houd ik me graag aan een uitspraak van Degas: „La peinture, ce n'est pas bien difficile quand on ne sait pas. Mais quand on sait...oh alors! c'est autre chose!"

Corneille gaat meer bezonnen te werk; zijn lyrische evocaties in halftinten worden ter Biennale helaas wat overdonderd door Appel's krachtdadige expressies, maar zeker à la longue zullen zij meer reserves aan innerlijkheid blijken te bezitten. Over de inzendingen van Charley Toorop en Wiegers is hier al geschreven, zodat het voldoende is, op te merken dat zij dank zij de zorgen van Van Heel en mej. Ten Holte uitstekend werden gehangen.

Jeroen Bosch Belg

Naast het Nederlandse paviljoen verrijst dat der Belgen, die het surrealistisch parool danig ter harte hebben genomen en er alle muren vol mee hingen. Te beginnen bij Jeroen Bosch, die voor de gelegenheid maar tot Belg genationaliseerd werd. Over nog wat oude meesters belandt de bezoeker dan via de Ensor-generatie bij de huidigen. De hoofdtoon wordt aangegeven door Magritte en Delvaux; een nieuwe naam is die van Cantens, een schilder die het Belgische paviljoen een entrée-verbod van de Kerk bezorgde, vanwege een persiflage op de Paus in „Le prince des malédictions".

In 't algemeen trouwens valt er weinig vreugde — litteraire noch picturale — aan België's surrealisten te beleven; Delvaux wordt almaar macaberer, tot aan een kruisiging in geraamten toe. Het opvallen middels zulke effecten kan nauwelijks een verdienste worden genoemd.

Schilderkunstig valt aan de dames-met-Basedowse-ziekte-ogen en de trieste skeletten van Delvaux het hart in geringer mate te verheffen dan aan sommige composities van Magritte, die bovendien minder abjecte trouvailles biedt, ook al herhaalt hij zijn eigen surreële jargon stilaan te vaak om nog enig effect te sorteren.

Dat trouwens is een les die deze Biennale zeer in het bizonder leert: dat het surrealisme zijn kruit heeft verschoten. De oude generatie is met enkele retrospectieves vertegenwoordigd, o.a. van Max Ernst, Juan Miro en de Griek Engonopoulos. Spanje brengt een lange reeks aquarellen van Salvador Dali en een serie lithografieën van Miro. Wat de laatste betreft: hij vond een heel eigen vorm van surrealisme uit, die speelser, opgewekter en strikter picturaal-gefundeerd is dan die der anderen. Nochtans viel de hoofdprijs te beurt aan Max Ernst; naar wordt beweerd omdat Ernst wél, en Miro niét ter plaatse was verschenen. Het kan ook zijn, dat de reden ligt in de betere keus, uit Ernst's oeuvre gemaakt dan die, samengesteld uit het werk van Miro. Gezien de wijze waarop de keuze wordt gedaan hoeft er overigens weinig waarde aan de prijstoekenning te worden gehecht. De keuzecommissie bestaat automatisch uit de commissarissen der paviljoens. Het merendeel dezer heren komt uit landen die aan de peripherie van het internationale kunstgebeuren liggen; bovendien is de representatieve functie der commissarissen — althans zo wordt deze functie in vele landen opgevat — geen garantie voor het kennerschap. Zo kon het dan ook gebeuren, dat tot in de eindselectie drie stemmen uitgebracht bleven op Carlo Levi, die wel een verdienstelijk schrijver is — „Christus ging Evoli voorbij" — maar een onmogelijk schilder.

Achteraf bleek. dat politieke veeleer dan artistieke overwegingen deze stemmen opleverden; Levi is namelijk communist.

Socialistisch realisme

Met het communisme-in-de-kunst krijgt de bezoeker dezer XXVIIe Biennale trouwens vele kansen om vertrouwd te raken. Polen, Tsjechoslowakije, Roemenië en Joegoslavië enerzijds Frankrijk en Italië anderzijds zonden proeven in van het socialistisch realisme. Wat Frankrijk betreft culmineerde deze tendenz-kunst in een serie lithografieën van Fougeron, die aanzienlijk beter bleken dan zijn in de laatste jaren geëxposeerde schilderijen; aanvoerder van de Italiaanse schilder-partisanen was Renato Guttuso, die de verdorvenheid van West-Europa's jeugd aan de blikken prijsgaf in „Boogie-Woogie a Roma": 'n tafereel in een existentialisten-kelder. Op de achtergrond van de jitterbuggende jeugd hing Mondriaan's „Boogie-Woogie"...

Navenant, in tendenz en picturaal tekort waren de meeste andere producten van Italiaans socialistisch realisme. Waarmee vooral niets ten nadele van het realisme tout court gezegd wil zijn; De Pisis, Morandi, zelfs de zich herhalende Campigli, Francesco en Anna Salvatore gaven goed en aantrekkelijk werk te zien. Anna Salvatore daarentegen is een onbekende; zij was met niet meer dan enkele tekeningen vertegenwoordigt die — hoe realistisch ook — precies dat spirituele surplus vertoonden dat realisme redt van klakkeloze nabootsing.

Hetzelfde, maar op hoger plan, kan gezegd worden van de Amerikaan Ben Shahn, met de geboren-Hollander-zijnde De Kooning de belangwekkendste figuur in het USA-paviljoen. Aanvankelijk hield Shahn zich op in een buurt die als een Amerikaanse variatie van socialistisch realisme beschouwd kan worden.

Nadien namen de elementen de overhand, die samenhangen met Shahn's Joodse origine; een fantastische dimensie werd toegevoegd aan zijn uitbeeldingen van het moderne leven, culminerend in composities als die met de muziekinstrumenten. Wat Shahn onderscheidt van de socialistische realisten is — behalve zijn uitstekend-schilder-zijn — de onopzettelijkheid en tendenzloosheid van zijn werk. Zelf heeft hij daaromtrent geschreven: „Art is neither use, nor appointed task" en „Society needs more than anything else to be reminded that man is, in himself, ultimate value". Voor de socialistische realisten van achter het IJzeren Gordijn (en van er voor) blijkt echter „society ultimate value" te zijn. Vandaar dat de mens door de régime-artisten altijd en bij kennelijke voorkeur wordt uitgebeeld in functie voor of namens dat régime. Schilderijen beelden opstanden en straatgevechten uit; sculptures behelzen arbeiders die tropprestaties verrichten, en zo voorts. Dat het essentiële van de menselijke persoonlijkheid in zulke beelden niet tot zijn recht komt, spreekt bijna vanzelf. De mens is van belang voor zover hij middel in dienst van de massa is; wat daar boven uitgaat vindt in de kunst geen neerslag. Is individualistisch... Daarentegen houdt Shahn vol: „But art is still the citadel of the individual"...

Uiteraard zijn er ook onder de kunstenaars van achter het IJzeren Gordijn uitzonderingen op de neerslachtige regel. In de eerste plaats dient dan de Pool Kulisiewicz genoemd te worden: een knap en indrukwekkend graficus en tekenaar, en de Poolse beeldhouwer Dunokowski, zij het alleen wat diens twee zwangere vrouwen betreft. Roemenië en Tsjechoslowakije bleven verre bij Polen ten achter; in Joegoslavië daarentegen schijnt een milder wind te waaien. Vooral de grafici daar kwamen met uitstekend werk voor de dag, dat uitwees hoe zelfs de modern-formalistische experimenten er bijval kunnen vinden. Abstracten zocht men er overigens, evenals bij de Tsjechen en de Roemenen, vergeefs.

Over het geheel genomen gaf deze Biennale aanzienlijk veel minder abstract werk te zien dan de voorgaande. Zelfs in het Franse paviljoen waren het de min of meer aan de realiteit gebonden kunstenaars, die de toon aangaven: Derain, Matisse, Roualt, De Vlaminck en Van Dongen. Van de laatste was er o.a. het magistrale portret van Auguste Casseus, ambassadeur van Haiti. Naast een aantal surrealisten waren als abstracten Bissière, Hartung en Vieira da Silva zeer goed, Estève, Schneider en De Staël minder gepresenteerd. Een tiental doeken van de theoreticus Lhote wezen wel uit, dat diens schildertalent aanzienlijk onderdoet voor zijn schrijversschap. Ook Marchand viel door de mand als een maniërist van de Ecole de Paris.

Het Duitse paviljoen won het deze keer in belangwekkendheid van het Franse. Goeddeels valt dat te danken aan de uitgebreide Klee-retrospectieve, die nogmaals uitwees, dat het genie van Klee een der gelukkigste phaenomenen op schilderkunstig gebied van deze eeuw is geweest. Ook van Oskar Schlemmer's expressionistische oeuvre was een groots opgezet overzicht ingericht. Ook de retrosspectieve Nicholson. in het Britse paviljoen, komt naar Amsterdam; deze nazaat van het cubisme geeft blijk van zeer veel goede smaak, van innerlijke reserve en tact-in-kleurgebruik, maar de vraag rijst, welke zin het heeft, zo lang te teren op de cubistische erfenis. Meer mogelijkheden voor de abstractie liggen waarschijnlijk in de richting, vertegenwoordigd door de Italiaan Afro en de Israëlische schilder Ardon Mordehai.

Hoofdprijs voor Arp

Rest, ter bespreking, de beeldhouwkunst, die in importantie ditmaal opvallenderwijs onderdoet voor de peinture. Ook al werd de hoofdprijs toegekend aan Jean Arp's fantastische ontwerpen, de voorkeur van velen ging uit naar Mascherini. Het moge dan zo zijn, dat een zekere gemaniereerdheid niet vreemd is aan diens werktrant, in een tijd die het primitieve en ongevormde verkiest boven het „durchformte" is het een hoge weldaad, de werkstukken van Mascherini te bewonderen om het evenwicht tussen vorm en expressie, bewaard ondanks de vaak op de spits gedreven uitbuiting der formele mogelijkheden. De derde naam van internationale klank was die van Germaine Richier, bescheiden voorhanden in het Franse paviljoen; de Oostenrijkers kwamen voor de dag met Lein-Fellner en Wander Bertoni. De laatste heeft door zijn volkomen overgang naar de abstractie zeer ingeboet aan zeggingskracht, zonder iets toe te voegen aan het sculpturaal esperanto der abstracten.

Pentekening „De broers" van Tadeusz Kulisiewicz.

Stadsgezicht in Florence, inzending van Jan Wiegers op de Biennale.

Een dode stad

Rio de Janeiro. — Het autoverkeer in Belo Horizonte, de hoofdstad van de staat Minas Gerais en op vier na de grootste stad van Brazilie, is volkomen tot stilstand gekomen door een staking van de chauffeurs van benzinetankwagens, welke thans een week oud is. Blijkens te Rio ontvangen berichten rijden nu alleeen maar brandweerauto's, ambulances en politieauto's. De busdiensten, die ten behoeve van de 360.000 inwoners de vervoer onderhouden, rijden niet meer. Door de straten wordt door militaire gepatrouilleerd om demonstraties te voorkomen door de geërgerde inwoners.

Treedt Koning Boudewijn in het huwelijk?

Brussel. — Het Brusselse weekblad „Het Europees Tijdschrift" heeft de achttienjarige Italiaanse prinses, Alessandra-Vittoria Torlonia, genoemd als de mogelijke toekomstige bruid van koning Boudewijn van België.

Er bestond volgens het blad 90 procent kans, dat de drie-en-twintigjarige koning de kleindochter van ex-koning Alfonso en ex-koningin Ena van Spanje zou huwen. „hoewel het gerucht reeds is tegengesproken en opnieuw zal worden tegengesproken".

Dodelijke medicijn in Frankrijk in omloop

Reeds viertien slachtoffers

Parijs. — De Franse politie heeft in opdracht van de regering een grootscheepse campagne op touw gezet om te trachten 2400 flesjes met pillen op te sporen, waarvan men meent, dat zij een snelwerkend dodelijk gift bevatten. Men gelooft, dat deze medicijn — stalinon geheten — de oorzaak is van 14 sterfgevallen door hersenvliesontsteking, die zich de afgelopen paar dagen hebben voorgedaan. De pillen, die een tinbase en een hoeveelheid vitamine f bevatten, zijn bedoeld ter genezing van steenpuisten en abcessen.

Het ministerie van openbare gezondheid heeft inmiddels de verkoop in alle Franse apotheken van „stalinon" verboden, terwijl de radio eenieder, die deze pillen in bezit had, opriep, deze in te leveren.

Tot dusverre zijn 2400 flesjes met „stalinon"-pillen op de markt gebracht.

Men verricht op het ogenblik lijkschouwingen op de lichamen van de veertien aan hersenvliesontsteking gestorven mensen om vast te stellen of deze inderdaad door het gebruik van „stalinon" gestorven zijn. Naar verluidt, zou het „Pasteur"-instituut de samenstelling van de medicijn gekeurd hebben. Toen deze goed bevonden was, werd ze door een bekende firma op de markt gebracht.

Bevloeiingssysteem van 6000 jaar oud

Yale.— In het vroegere Mesapotanië is een stelsel van bevloeiingskanalen van ongeveer 160 kilometer lengte gevonden, dat ongeveer zesduizend jaar oud is, aldus werd door prof. Albrecht Goetze van de Yale univertiteit medegedeeld.

Grond slorpte acht man op

Tokio. — Op het Zuidelijke Japanse eiland Kioesjoe zijn vandaag acht personen omgekomen door grondverschuivingen, die veroorzaakt werden door aanhoudende regens. Hier en daar werden stukken wegen weggespoeld en staan landerijen onder water.

V.S. gaan door met atoomproeven

New York. — Nog voordat het debat in de Beheerschapsraad van de Verenigde Naties is begonnen over een Petitie van de bewoners van de Marshall-eilanden, waarin gevraagd wordt om beëindiging van de Amerikaanse atoomproeven aldaar, hebben vertegenwoordigers van de Verenigde Staten laten weten, dat er wel nieuwe veiligheidsmaatregelen worden genomen, maar dat de proeven als zodanig zullen doorgaan.

De Amerikaanse Hoge Commissaris op de Marshall-eilanden, Frank E. Midkiff, en de gedelegeerde der Verenigde Staten bij de Beheerschapsraad, Mason Sears, zetten het Amerikaanse standpunt uiteen. De petitie van de inwoners van de Marshall-eilanden wordt uitdrukkelijk gesteund door de Sovjet-Unie.

Londen. — In Carlton Gardens te Londen zal waarschijnlijk in October 1955 een bronzen standbeeld van wijlen koning George VI worden opgericht door een speciaal daartoe op 4 October ingesteld nationaal herdenkingsfonds. Het beeld is ontworpen door de 66-jarige Britse beeldhouwer William McMillan.

's Gravenhage. — Mr. H. C. E. van Ede van der Pals, voormalig attachè bij het Nederlandse gezantschap te Caracas, heeft verlof gekregen tot het aannemen van de hem verleende onderscheiding van Commandeur in de Orde van de Bevrijder van Venezuela.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1921

1921. — Heer Bommel wierp een driftige blik op Tom Poes, die er bij stond met een gezicht van „wat heb ik gezegd?" en barstte in woede uit.

„U wilt mijn huis in beslag nemen!?" riep hij. „U hoort, dat ik in moeilijkheden zit en in plaats van mij geld te lenen gaat u mij mijn bezittingen afnemen? Ik schaam me voor u, meneer Dorknopper! Als de andere heren van de Kleine Club dit wisten.........

Nu wilde het geval, dat op dit moment de commissaris Bulle Bas slot Bommelstein passerde. Hij was van plan geweest om een kwikslag met zijn mede-clublid Bommel te wisselen en met hem de mogelijkheden van een tuinfeestje te overwegen. Doch het gerucht van een luide twist hield hem van deze plannen terug. Hij zette zijn motor aan de kant en trad voorwaarts. Een enkele blik op heer Bommel's lompen en het bord „Kasteel te koop" was genoeg voor de wakkere politie-ambtenaar. „Wat is hier aan de hand?" informeerde hij koeltjes.

„Ah! Commissaris!" riep heer Ollie met nieuwe moed. „Ik legde net uit aan deze eh...... Dorknopper, dat ik even wat moeilijkheden heb. Ik vroeg hem wat geld te leen — we zijn tenslotte heren onder elkaar, als u begrijpt, wat ik bedoel. Maar in plaats daarvan wil hij mijn huis in beslag nemen! Nu vraag ik u! Is dat houding voor een mede-clublid?

„Ik stel voor om......"

„Laat de club er buiten, wat ik u verzoeken mag", onderbrak de hooggeplaatste beambte. Ik heb dit gebouw nodig. Met de heersende woningnood kan men deze verkoop niet toestaan, niet waar? Ik roep uw hulp in, commissaris!"

Bulle Bas trok een zakboekje en begon te schrijven. „Verzet tegen een ambtenaar in functie", mompelde hij.

„Dat neem ik niet!" piepte heer Bommel, „is dat een manier van doen?"

„Voorzichtig!" vermaande de voortvarende politie-chef. „Ik kan u ook nog bekeuren wegens bedelarij en landloperij. U kunt beter zwijgen!"

GROND-EIGENDOM MOEILIJK TE BEPALEN

Willemstad. — Onder auspiciën van de Vereniging van Practizijns der Nederlandse Antillen heeft gisteravond in hotel Avila voor een aantal belangstellenden de heer J. A. Schiltkamp, candidaat notaris, een interessante lezing gehouden over het onderwerp „Het Instituut der Eigendomsuitwijzing".

NOG STEEDS GEEN OPLOSSING BEREIKT

De heer Schiltkamp begon zijn lezing met op te merken, dat toen onze wetgever de Landsverordening van 14 December 1944 afkondigde, „houdende mogelijkheid in bepaalde gevallen een authetiek afschrift van een rechterlijk vonnis in de in artikel 665, 1e lid van het Curaçaose Wetboek bedoelde registers te laten overschrijven", hiermede een instituut gecreëerd was, dat in het Nederlands recht onbekend is. Spreker verklaarde, dat het begrip „eigendomsuitwijzing" overgenomen is uit het recht in Nederlands Oost-Indië, waar dit instituut wel bekend is. Spreker noemde het begrijpelijk, dat bij het ontwerpen van onze landsverordening de bestaande regeling in Ned. Oost-Indië de ontwerpers tot richtsnoer heeft gediend en meende er goed aan te doen om een korte bespreking van het aldaar geldende instituut te doen voorafgaan.

Spreker vond, dat de meest belangrijke bespreking gewijd aan dit onderwerp, dat was van Mr Carpentier Alting, verschenen in jaargang 1897 van „Het Recht in Nederlands Indië" (deel 69). De heer Schiltkamp ging vervolgens uitvoerig in op de bespreking over het in Ned. Oost-Indië geldende instituut, waarbij hij verschillende commentaren uit het artikel van Carpentier aanhaalde, evenals enkele voorbeelden over de eigendomskwestie.

Spreker ging verder met te beweren, dat toen de regeling hier te lande zou worden ingevoerd, chaotische toestanden aan het licht traden. Toen de kadastrering van de onroerende goederen begon — op Curaçao in 1935 en op Aruba in 1940 — werd men geconfronteerd met de wel zeer onzekere toestanden, die t.a.v. vele eigendommen bestonden. Het bleek, dat vele occupanten niet in staat waren een eigendomsbewijs te tonen. En zo er een eigendomsbewijs was, rees de vraag of de rechten, die zij daaraan ontleenden, gefundeerd waren.

Familieverbondenheid en ook het weinig economisch belang, dat er mede gemoeid was, waren de oorzaak, dat vele geslachten lang onroerend goed onverdeeld bleef, sommigen trokken weg van de familiegrond en sommigen bleven er wonen, bouwden hun huisjes en bewerkten, indien mogelijk, het land. Scheiding en deling van deze waardeloze gronden vond nooit plaats en overdracht ervan kwam zelden voor, zodat enige officiële bemoeienis met de gronden achterwege bleef. Aan het indienen van successiememories werd aanvankelijk van Gouvernementswege ook weinig aandacht geschonken.

Chaotische toestand

In dit alles echter kwam een wijziging toen door het stijgen van de grondprijzen op Curaçao het belang, zowel van het gouvernement als dat van de gerechtigden, groter werd. Toen bleek in welk een chaotische toestand men was geraakt. Er ontbrak in de eerste plaats vaak enig schriftelijk bewijs van eigendom. En zo er al een dergelijk stuk was, dan bleek vele malen het onmogelijk om een stamboom op te zetten en de familieverhouding tot een oorspronkelijk gerechtigde vast te stellen. De inrichting van de registers van de Burgerlijke Stand was niet zodanig, dat daarop kon worden gebouwd, bovendien kwamen meerdere personen onder verschillende namen voor. Voeg daarbij het feit, dat in vele gevallen geen erkenning van natuurlijke kinderen heeft plaats gehad, welke erkenning daarentegen vóór 1869 onder de werking van het oud-Nederlands recht niet nodig was, dat sommigen nog in de slavenstand zijn geboren, dan is het wel duidelijk, dat van enige rechtszekerheid t.a.v. dergelijke familiegronden geen sprake is.

Teneinde een oplossing te vinden voor deze problemen werd het instituut der eigendomsuitwijzing in het leven geroepen. Spreker behandelde verder de artikelen betreffende deze eigendomsuitwijzing.

Na een verdere uitvoerige behandeling van het instituut kwam spreker tot de vraag of de eigendomsuitwijzing bevredigend werkt en of het instituut in ons recht de oplossing biedt voor de moeilijkheden.

Spreker noemde het spijtig te moeten constateren, dat dit in genen dele het geval is, na het vorenstaande zal het, naar spreker hoopte, duidelijk zijn geworden, dat het instituut in zijn huidige vorm ons geen stap dichter bij de opheffing van de maatschappelijke ongewenste toestanden brengt. De heer Schiltkamp besprak verder nog enkele rechtskundige problemen, waarmede een einde kwam aan deze voor de aanwezigen zeer interessante lezing.

Hedenavond lezing dr Flachs

Willemstad. — Hedenavond 20 uur houdt dr R. Flachs in het C.C.C. clubgebouw voor de leden van de Curaçaose Camera Club een lezing over onderwaterfotografie, waarbij door hem zelf vervaardigde slides een en ander zullen verluchten. Degenen, die ons uitvoerig verslag in de „Amigoe" hebben gelezen over de eerste lezing, die dr Flachs hield voor de leden van de VGKS in Club Asiento, weten dat een boeiende voordracht gegarandeerd is. De leden van de CCC zullen er goed aan doen zich hedenavond te komen vergewissen van een der mooiste facetten van de fotografie, nl onderwaterfotografie.

Om de Curaçaose kampioenschappen

Willemstad. — Gisteren werden de wedstrijden om het Curaçaose kampioenschap enkelspel heren voortgezet. De uitslagen luidden:

Rudolph slaat Phillip met 3-6; 6-2, 5-7, 6-1, 6-3; Gerharts slaat Flores met 6-1, 6-3, 6-1, en mevr. Samson wint van mevr. Nijboer met 6-4, 6-1.

Colombia viert 144-jarige onafhankelijkheid

Willemstad. — Op 20 Juli a.s. vieren de Columbiaanse ingezetenen op gepaste wijze hun 144 jarige onafhankelijkheid. 's Morgens om 9.00 uur wordt deze herdenkingsdag met een plechtige H. Mis met Te Deum ingeluid in de Kerk te Groot Kwartier. Om 10.30 uur, na de Kerkelijke plechtigheid, wordt bij het standbeeld van de Libertador, Simon Bolivar kransen gelegd, waarbij de vice Consul van Columbia, Sr. Don Aurilio Nieto Rojas, het woord voert. Om 11.30 uur worden eveneens kransen bij het standbeeld van Admiraal Pedro Luis Brion gelegd. Bij deze gelegenheid zal de Consul Generaal van Columbia Sr. Don Juan de Dios Amador een herdenkingsrede uitspreken. Vervolgens vindt om 13.00 uur de traditionele receptie met bal plaats in de feestzaal (Barak 17), waarbij alle Colombianen, in dienst van de C.P.I.M./C.S.M. en gezinsgenoten, worden uitgenodigd aanwezig te zijn om gezamelijk deze onafhankelijkheidsdag te herdenken. Bij de receptie wordt o.m. het woord gevoerd door de Consul Generaal van Columbia, een lid van de directie van de C.P.I.M./C.S.M. en de Voorzitter van de Colombiaanse Dorpscommissie.

's Gravenhage. — De heer H. Stewart Beers is erkend en toegelaten op de voet van vreemdeling als vice-consul van de Verenigde Staten te

Nablo heeft twee nieuwe bestuurderen

(Van onze Sportverslaggever)

Gisteravond werd in de vergaderlokaal van de tennisbanen te Mundo Nobo een Algemene Ledenvergadering belegd voor de verkiezing van twee nieuwe bestuursleden, in verband met het indertijd uit de Nablo getreden aangesloten bonden van Aruba. Voor de twee aldus ontstane vacatures waren vier candidaten nl. de heren Kiewit en de Haseth voorgesteld door het Nablo-bestuur en de heren Juan Isa en Johnny Mauricio Jr., die werden afgevaardigd door de Curaçaose Baseball Bond. Het totaal aantal stemmen bedroeg twee en veertig, die ieder dus twee candidaten stelden. Bij stelling bleek, dat de Curaçaose Baseball Bond succes had, daar haar twee leden uit de bus kwamen met de meeste stemmen nl. Juan Isa 27 en Johnny Mauricio 22. De anderen candidaten nl. de heren Kiewit en de Haseth kregen respectievelijk 19 en 16 stemmen. Wij wensen de heren Isa en Mauricio hierbij van harte geluk met de verkiezing als Nablo-bestuurslid en hopen, dat zij in de toekomst nog veel mogen presteren voor het welzijn van de sport.

Zaterdag weer boksen?

Willemstad. — Het bestuur van de Boksbond heeft besloten de onaangename indrukken van Zaterdag jl. weg te wissen, zij is thans druk doende een programma voor Zaterdag as. samen te stellen, die aan alle boksfans genoegdoening zal verschaffen. Ismael España treedt dan in de hoofdpartij op. De NABLO werd verzocht het stadion ter beschikking te stellen. Zodra meer bijzonderheden voorhanden zijn, zullen wij die publiceren.

Foto tentoonstelling

Willemstad. — De foto-expositie, die met medewerking van de heer C.L. Delvalle georganiseerd is, is te bezichtigen op 24 en 25 Juli in Club Asiento, en op 31 Juli en 1 Augustus in het Cultuurcentrum.

Het weer

Max. temp. 30.4 C. (86.7 F.); Min. temp. 26.4 C. (79.5 F.); Gem. 28.0 C. (82.2 F.); Max. wind 20, Min. wind 11, Gem. 15 knopen. Vochtigheid 73%. Neerslag sporen. Licht bew. 5, Bew. 17; Zw. bew. 2 uren.

Staten......

oppositiekamp van de K.V.P., de C.O.P en Vlaun, en verbond daaraan de conclusie, dat deze partijen wel hadden ingezien, dat de D.P. het bij het rechte eind had.

De heer Braam stelde vervolgens vast, dat de regering in de enkele jaren van haar bestaan niets heeft gepresteerd en gaf enkele voorbeelden, die deze beweringen moesten staven. Van het algemeen welvaartsplan op langere termijn is tot nu toe niets gekomen. De industrialisatie der buitendistricten is een vrome wens gebleven.

Wat van de herziening en uitbreiding der sociale wetgeving terecht is gekomen, geschiedde alleen op aandrang van de D.P.. Spreker noemde de Karenzdagen een grote onbillijkheid voor de arbeider en zeide een motie te zullen indienen van de volgende inhoud:

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen op de 12de Juli 1954;
Overwegende, dat door de Staten in hun vergadering van 28 Januari 1954 bij de behandeling van de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Ziekteregeling (P.B. 1946 no. 101) de z.g. karenzdagen bij amendement uit de verordening werden gelicht;
Overwegende, dat tot nog toe de verordening nog steeds niet door de Gouverneur is vastgesteld;
Gelet op de brief van de Voorzitter van de Regeringsraad dd. 11 Mei 1954 no. 2414, waarin de motieven worden aangegeven waarom nog niet tot vaststelling der onderwerpelijke verordening werd overgegaan;
Overwegende, dat deze motieven de Staten geenszins gefundeerd voorkomen en dat het in die brief verwekte wantrouwen ten opzichte van de Antilliaanse arbeider haar onjuist en teleurstellend voorkomt;
Besluiten bij de Regering aan te dringen op onverwijlde vaststelling der onderwerpelijke verordening, waarin de z.g. „karenzdagen" worden afgeschaft,
en gaan over tot de orde van de dag.

Dagelijks levensgevaar!

Ook van de belofte van een invaliditeitsregeling of van een invoering van een ouderdomsverzekering is volgens de heer Braam nog niets terecht gekomen. Een bedrag van f 10.000.— voor het verzamelen van gegevens is tot nu toe alles wat de regering in dit opzicht heeft kunnen opbrengen. Ook heeft de regering zich niet gehouden aan haar verklaring, dat zij eerder zal streven naar een verlaging van de bestuurskosten dan naar een verhoging van de belastingen.

Spreker heeft de daden van de regering gewogen en te licht bevonden. Met een steun van 12 tegen 10 stemmen verkeert het kabinet dagelijks in levensgevaar. De regering behoeft zich niet op de borst te kloppen alsof zij het was, die de RTC heeft doen slagen. Ook Nederland en Suriname hebben daarvoor een duit in het zakje gedaan. Het Statuut waarborgt de democratische vrijheden van het volk. Doch in de praktijk ziet men, dat de Arubaanse Eilandsraad twee van haar leden schorst en daardoor deze vrijheid aanrandt. Het beroep op de regering heeft nog geen enkele weerklank gevonden. Een beslissing in deze belangrijke zaak is tot nu toe uitgebleven.

Tot het tweede gedeelte van zijn betoog komend, vroeg de heer Braam hoe het stond met het diepgaand onderzoek naar de wenselijkheid van de uitvoering van de minimumloonregeling. Ook de Algemene Ziekte-regeling laat op zich wachten. In verband hiermede diende spreker de volgende motie in:

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen op de 12de Juli 1954;
Overwegende, dat de algemene ziekteregeling voor de ambtenaren en gouvernements-werklieden, welke door de Regering sedert jaren in uitzicht werd gesteld, nog steeds niet aan de Staten is voorgelegd;
Overwegende, dat hierdoor aan het gouvernementspersoneel een belangrijke sociale verbetering wordt onthouden;
Overwegende, dat vooral de ambtenaren met kleine salarissen en grote gezinnen zich gesteld zien voor kosten van geneeskundige behandeling, waardoor deze mensen in grote financiële moeilijkheden komen te verkeren;
Besluiten bij de Landsregering aan te dringen op:
1. onverwijlde indiening van een algemene ziekteregeling voor het gouvernementspersoneel in Overheidsdienst;
2. vooruitlopende daarop reeds thans een bepaling in het leven te roepen, dat ook gezinnen van Overheidspersoneel, dat ingevolge de bestaande bepalingen krachtens hun inkomen zelf aanspraak maakt op vrije geneeskundige behandeling wordt verstrekt;
en gaan over tot de orde van de dag.

Vragen en wensen

De heer Braam was er maar matig over te spreken, dat de regering was overgegaan tot de uitvoering van het plan Mourick Broekman zonder de Staten te raadplegen. Hij vroeg of het juist was, dat personeel van de Vreemdelingendienst nu en dan werd ingeschakeld bij de verkeerspolitie, en of de regering reeds sollicitanten ontvangen had voor de betrekking van Hoofdcommissaris van Politie, en zo ja, of er ook uit de Antillen bij waren. De plannen voor de bouw van een nieuwe strafgevangenis en een Huis van Bewaring zijn eerst heden bij de griffie gedeponeerd. Spreker zeide over deze plannen gaarne iets meer te willen vernemen. Ook over het plan Fort Amsterdam zou spreker gaarne ingelicht worden. De uitvoering van het plan Mulock Houwer laat op zich wachten. Indertijd is aan de regering verzocht een nieuwe landsverordening regelende de toekenning van landsstudiebeurzen, te willen indienen. Tot nu toe is hiervan niets gekomen.

Spreker brak vervolgens een lans voor de onderwijzeressen in het kleuteronderwijs, wier salaris hij veel te laag vond. In de salarissen der hoofdonderwijzers wordt discriminatie toegepast, daar de uit Holland gekomenen bevoorrecht worden. Vervolgens wilde spreker weten of het juist is, dat een Nederlandse scheepvaartmaatschappij op Curaçao mensen aanmonstert om op haar schepen in Europa in dienst te stellen tegen betaling van Europese gages.

(Vervolg op pag. 6.)

Huracan te sterk

Suffisantdorp. — Gisteravond vond in het Suffisantdorp een basketball ontmoeting plaats tussen een team van het LAB van de C.P.I.M. en Hurucan. Aanvangelijk zou gespeeld worden tussen een team van de Afd. AC en LAB van de C.P.I.M., maar daar AC verhinderd was, kwam Hurucan in het veld, die het met 56 tegen 16 won van de jongens van het LAB.

Twee jeugdige Amerikaanse artisten

Showbusiness is hun artikel

San Nicolaas. — Gistermiddag hadden wij een interessant onderhoud met Glen Cargyle en Thomas Muro, twee artisten in de „showbusiness". Wij troffen hen aan in een der klassen van de Lagere School in de Lago Colony, waar zij de jeugd de beginselen bijdragen van modeleren en tekenen.

Marionetten voor Danny Kaye

Glen Cargyle, die thans 27 jaar is, de zoon van de heer en mevr. Edward Cargyle, een vroegere employée van de Lago, is thans instructeur in het Lago Community Council's zomerontspanningsprogramma. Op de Lagoschool oefende hij zich reeds in het buikspreken. Het heeft hem heel wat van zijn vrije tijd gekost, maar hij heeft er geen spijt van gehad. Hij liet boeken komen en studeerde ijverig. Wat destijds zijn hobby was, is nu zijn beroep geworden. In Amerika, hij woonde met zijn ouders in Independence in de staat Missouri, perfectionneerde hij zijn techniek. Hij betaalde zijn studie voor een groot deel uit de opbrengsten van zijn succesvol optreden als buikspreker.

Het maken van marionetten van groot formaat, gaat hem goed af, maar ook in tekenen en ontwerpen is hij volkomen thuis. Niet lang geleden maakte hij acht marionetten voor Danny Kaye, die gebruikt werden in de film van Paramount: „Knock on Wood".

Met zijn assistent Thomas Muro onderwijst hij kinderen vanaf hun derde leerjaar. Over 8 weken zullen de kinderen dan een uitvoering geven.

Thomas is een beroepsdanser en komt zo juist uit Mexico City waar hij enkele uitvoeringen gaf. Hij is 19 jaar, van Spaans-Mexicaanse afstamming, en geboren in Amerika. Beide artisten zijn bezig sprookjes in beeld te brengen door middel van marionetten en dans. De dansen van Thomas zijn van de modernste soort, zonder partner en met veel levendigheid. Ook worden voorstellingen gegeven voor de Lago

De jeugdige artisten blijven tot medio September op Aruba en beginnen dan een tournee. Op hun voorgenomen reisplan staan Curaçao, Bonaire, Trinidad, Caracas, Cuba en Puerto Rico. Zowel de instructies als de voorstellingen staan onder auspiciën van de Lago Community Council, die in totaal een bedrag van $ 9.000.— voor het zomerprogramma uitgeeft. Aan dit programma werken nog mede de heer en mevr. Paul M. Comer. De heer Comer is een afgestudeerde van de Universiteit van Arizona in Tucson en werkt nu voor zijn master's degree aan het Springfield College. Hij organiseert de zomerkampen, kindertehuizen en plaatselijke ontspanning programma's. Op Aruba geeft hij zwemlessen. Zijn vrouw is een ervaren onderwijzeres en werkt aan haar bachelor's degree aan de Springfield Universiteit. Een andere medewerkster is mejuffrouw Catherine O. Panko, studente aan de New Haven State Teachers College, heeft ervaringen met kamperen als leidster opgedaan en plaatselijke ontspannings programma's. De zesde medewerker is John J. Dekay, een gevorderde aan de Ithaca College, met de bachelors degree voor lichamelijke opvoeding. Vroeger worstelaar, voetballer ij baseballspeler, heeft hij ook ervaringen in nijverheids- en ontspanningsprogramma's.

Reis- en verblijfkosten worden de instructeurs vergoed. Thomas Muro heeft meerdere malen opgetreden voor de U.S.O. ten behoeve van de troepen. Hij wil op Aruba gaarne op vele plaatsen optreden. (dancing down the isle). Zijn dansen brengen het contact tussen toneel en publiek, iets aparts voor Aruba.

Op 15 Juli zullen zij voor het eerst optreden in San Nicolas en wel in het theater Principal, de tweede voorstelling wordt gegeven in het de Veer Theater op 26 Juli. Voorstellingen in de Esso Club worden ook gegeven, maar op een later tijdstip. Van hetgeen wij van de beide jeugdige artisten zagen, kunnen wij een bezoek aan een der voorstellingen warm aanbevelen.

Een artistiek drietal, in het midden de pop, die echt kan spreken, maar die zijn stemgeluid ontleent aan de jeugdige Amerikaanse (Lago) artist, Glen Cargyle, die we hier links van de pop zien. Geheel links Thomas Muro, die veel succes heeft behaald tijdens een tournee, waarop hij een geheel aparte expressieve danskunst demonstreert. Wanneer deze beide jongelieden binnenkort op Aruba een uitvoering geven, dan betekent het een avond van cultureel genot.

Staten......

Ook van een wachtgeldregeling is nog niets terecht gekomen. Evenmin als van een ontwerp-landsverordening waarbij een maximum leeftijdsgrens voor ambtenaren bepaald zal worden waarop zij gepensionneerd dienen te worden. De kwestie van het landsburgerschap is de doofpot ingegaan. De burgerdefensie is niet levensvatbaar. En wat de defensiebijdrage betreft, deze zal niet eerder in haar algemeenheid bekeken kunnen worden vooraleer de definitieve rechtsorde tot stand is gekomen. De kwestie van het zoeken naar een nieuwe methode tot het distilleren van water is nog steeds hangende. Spreker sprak de hoop uit, dat de regering aanleiding zou vinden op zijn vragen en suggesties in te gaan.

Probleem: autonomie

De heer Bartels Daal zeide, dat het grootste probleem, dat van de autonomie der Ned. Antillen is. De regering heeft zeer juist ingezien, dat hiermede alles staat of valt. Spreker zou gaarne nader ingelicht worden omtrent de bedoeling met het vrijwilligerscorps. Hij vroeg waarom de regering nog niet geantwoord had op een aanvrage voor een studiebeurs; wat zij dacht te doen tegen de stijgende werkloosheid; hoe zij de goede verstandhouding met Venezuela dacht te bevorderen; en of zij met het oog op de bestaande hotelplannen geen casino-monopolie wilde toestaan.

Met het volk

Henny Eman constateerde. dat zijn politieke tegenstanders thans lang niet zo te keer gingen als de vorige maal. Dat was volgens hem ook maar een politiek stuntje. Eman verklaarde, dat hij altijd meer omgang met het gewone volk dan met de Shons had gehad, en dat het volk daarom vertrouwen in hem had. Hij maakte zich bezorgd over de stijgende werkloosheid op Aruba en hoopte, dat hiertegen spoedig maatregelen zouden genomen worden. Debrot had oud-landsminister Sprockel terecht geprezen. Maar prees hij hiermede ook niet de hele regering? Het speet hem, dat hij niet tegen de afschaffing van de karenzdagen had gestemd. Hij verzocht de regering om een uitbreiding van de loterijbriefjes en zegde steun toe aan de Bovenwinden en Bonaire. Hij verontschuldigde zich, dat hij niet alle commissievergaderingen had kunnen bijwonen. Maar „wij zijn blij", zeide hij, „dat er andere leden zijn, die zich bezig houden met de budgetaire aangelegenheden".

Na de loftrompet over Gomez gestoken te hebben, beklemtoonde hij nogmaals, dat Aruba wel deel wil blijven uitmaken van de Antillen, mits het meer zelfstandigheid krijgt.

VOGES
......blijf maar weg!......

Spaans

De heer Vlaun kwam terug op zijn eertijds reeds gestelde vraag of het waar is, dat Lago-ambtenaren geen belasting betalen over het bedrag, dat voor hun vacantie wordt uitgetrokken. Hij drukte er zijn ongenoegen over uit, dat sommige leden uit de commissievergaderingen klappen. Hij wilde de jeugd Spaans laten leren in plaats van Papiamento, omdat men het met het Papiamento in de wereld niet ver brengt. Hij luidde de noodklok over de zedenverwildering onder de jeugd en verzocht om strengere maatregelen in zake de naleving der verkeersvoorschriften.

Nog geen scherpe lijnen

De laatste spreker was de heer Voges, die tijdens zijn rede de voorzittershamer aan de heer Isa overgaf. De heer Voges zeide, dat de begroting het product van een overgangsperiode is. De Antillen zoeken nog naar de meest geëigende vorm van parlementaire democratie. De grenzen tussen eiland en centrale regering zijn nog niet scherp getrokken. De competentie der publiekrechtelijke organen is nog niet voldoende uitgestippeld. Tegen deze achtergrond moet de begroting gezien worden. Het is een product van haar tijd.

Spreker miste hierin een duidelijk vaststellingsplan voor de nabije toekomst. Er ontbreekt het een en ander aan de financiële planning. Spreker drong aan op een systematische bewerking in de begroting van wat de regering zich voorstelt te verwezenlijken. De heer Voges noemde het fataal, wanneer het land afhankelijk blijft van de financiële bijgedragen van lagere organen. Dit leidt tot ernstige conflicten. Want de mogelijkheid is dan niet uitgesloten, dat het land zal moeten ingrijpen in de autonomie van het eiland. Spreker zeide, dat de organisatievorm van verscheidene overheidsdiensten nog niet vast staat, en hij maakte zich bezorgd over de toekomst van de Antilliaanse jeugd, die steeds moeilijker een werkgelegenheid zal kunnen vinden.

De helicoptères zijn in Nederland al even vertrouwde „lucht"taxies geworden als de H-wagen in ons Curaçaos stadsbeeld. Wat zoudt U er van zeggen als in eens zo'n libelle neerstreek in de Bredestraat? Hier daalt een helicoptère aan het eind van zijn proefvlucht in de Jan van Galenstraat te Amsterdam. Uitstappen heren, U bent thuis......

Doorgaan of stoppen

Hierna hielden de Staten zich een klein kwartiertje bezig met de vraag of zij zouden doorgaan met de behandeling van de begroting dan wel deze uitstellen tot de andere dag. Men werd het in eerste instantie niet eens. Er kwamen twee voorstellen ter tafel. Het eerste: doorgaan tot 1 uur des nachts en de andere dag des middags om 2 uur de vergadering vervolgen. Het tweede: thans stoppen en de andere morgen om 9.30 uur doorgaan. De heer v.d. Hoeven toonde zich tegenstander van het eerste voorstel en Vlaun vond de houding van de voorzitter slap. Deze moest volgens hem zelf beslissen, wanneer de vergadering werd voortgezet. Verschillende leden mengden zich in het debat, tijdens hetwelk de voorzitter zich even kwaad maakte op de heer v.d. Hoeven, hem toevoegende: „Als u morgen niet kunt komen, dan moet u maar wegblijven!"

Het voorstel: de vergadering schorsen en de andere morgen voortzetten, werd tenslotte met 13 tegen 4 stemmen verworpen.

De laatste

En dus kwam de regering aan het woord in de persoon van de voorzitter van de RR, mr Da Costa Gomez. De heer Gomez deelde de mening van de heer Braam, dat dit vermoedelijk de laatste begroting is, die door de Staten en de regering in hun huidige samenstelling zal worden behandeld. Spreker betreurde het, dat meerdere sprekers zijpaden betreden hadden, doch de hoofdwegen vermeden hadden. Het is jammer, dat velen niet zijn ingegaan op de principiële punten van het regeringsbeleid. Zij hebben door de bomen het bos niet gezien.

Een regeringsverklaring, aldus de heer Gomez, moet men naar de geest lezen en begrijpen, omdat op het moment, dat zij wordt afgelegd, niet alle omstandigheden bekend zijn, die een verwezenlijking der plannen in de weg kan staan.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de heer Kwiers zeide spreker, dat de regering de hoop koestert, dat de begroting 1955 op tijd zal worden behandeld. Een ontwerp regelende de vaststelling der leeftijdsgrenzen der te pensionneren ambtenaren heeft zijn laatste fase bereikt. Het probleem der jeugdcriminaliteit heeft de aandacht der regering. Het is noodzakelijk de nodige instituten in het leven te roepen en te bekostigen. De regering is bereid de gesignaleerde problemen in verband met de veiligheid van het verkeer ter kennis van de eilandautoriteiten te brengen.

Rechtsorde niet definitief?

De heer Gomez bestreed de opvatting van de heer Debrot. dat de nieuwe rechtsorde niet definitief zou zijn, omdat de bepalingen van het Statuut altijd kunnen worden gewijzigd. Spreker was het er niet mede eens. dat de regering traagheid kon worden verweten. Geen enkele regering is „ad diem" bij. Het verzoek van de heer Debrot zenduren ter beschikking te stellen aan politieke partijen is reeds door de studiecommissie Radio Omroep besproken, en zal de aandacht der regering hebben.

Spreker was het er mede eens, dat de samenstelling en de werkwijze van de Caraïbische Commissie gewijzigd behoort te worden. Voorstellen daartoe zijn reeds door de RR bij de Nederlandse regering ingediend. Het is trouwens een kwestie van internationale aard, want er zijn vier landen bij betrokken.

De voorzitter van de RR juichte het voorstel van de heer Debrot om Antilliaanse jeugd voor diplomatieke en consulaire diensten op te leiden, toe. Reeds is, zoals bekend, een Antilliaan toegevoegd aan de Nederlandse ambassade te Caracas.

Voorzichtig

Komende op de suggestie van de heer Morkos inzake de noodouderdomsvoorziening, zeide de heer Gomez, dat het sociaal beleid van de regering in overeenstemming moet zijn met het financieel vermogen van het land. Er zal voor gezorgd moeten worden, dat de sociale voorzieningen zodanig zijn, dat zij niet het gevaar lopen bij een wisselende conjunctuur te moeten worden afgeschaft. Spreker maande tot omzichtigheid. Ook de Noodwet-Drees in Nederland heeft vijf jaar van voorbereiding nodig gehad. Overigens hoopt de regering de gelden voor de totstandkoming voor de noodouderdomsverzekering te zullen vinden.

Omtrent de geplande inrichting van de landssecretarie en de gevangenis zal de regering de Staten volledig inlichten. Nog deze week zullen de plannen bij de Staten aanhangig gemaakt worden.

Wat de door de heer Morkos voorgestelde gecombineerde verkiezingen betreft, het kan in het belang van de democratische ontwikkeling van het land zijn, dat het kiezerscorps zich om de twee jaar kan uitspreken.

Zeer serieus

De opmerkingen van de heer v.d. Hoeven beantwoordend, zeide mr Da Costa Gomez, dat de regering de behandeling van de begroting zeer serieus neemt. Hij zou gaarne willen vernemen, welke de aperte onjuistheden in de begroting zijn, waarop de heer v.d. Hoeven doelde. Hij zeide het te betreuren, dat de COP-afgevaardigde de regering van onbekwaamheid beschuldigde. Spreker zeide hogelijk verbaasd te zijn over de critiek van de heer v.d. Hoeven op het beknotten van het bedrag voor de defensie. Het was de regering onmogelijk dit bedrag te handhaven, anders zou zij het wel gedaan hebben. Overigens heeft dezelfde COP, die thans critiek oefent op het schrappen van een half millioen, dit zelf enkele maanden geleden tegen de wil van de regering gedaan.

Dat de regering niet de moed zou hebben de Eilandenregeling te wijzigen is een boude bewering. Want de regering is reeds voorbereidingen aan het treffen tot het samenstellen van een commissie, die moet nagaan op welke punten de Eilandenregelng moet worden gewijzigd.

Spreker noemde het een povere argumentatie om niets te vermelden van wat de regering tot stand heeft gebracht. De regering is niet ziek. En de heer v.d. Hoeven is niet de man, die de diagnose moet stellen.

De heer Da Costa Gomez gaf de afgevaardigde van Bonaire, de heer Abraham, de verzekering, dat het Welvaartsplan voor Bonaire zijn aandacht zal hebben.

De heer Braam is volgens spreker tot de conclusie gekomen, dat de regering niets heeft gedaan in de jaren, dat zij de teugels van het beleid voerde. Als de regering dan niets heeft gedaan, dan hebben de Staten à plus forte raison minder gedaan! Er is wel degelijk iets verricht. Niet alleen is er gearbeid aan de staatsrechtelijke constructie der Nederlandse Antillen, doch ook aan de uitbouw der eilandelijke autonomie, en aan nog vele andere dingen, waarop spreker in het vervolg van deze vergadering Dinsdagmiddag zal terugkomen.

Klokslag 1 uur vannacht verdaagde de voorzitter de vergadering tot Dinsdagmiddag 2 uur.

WEST-END: „Stranger on a prowl"

CINELANDIA: „Angeles de la Calle" 19 en 21 uur.

ROXY: „Strange affair of Uncle Harry" 19 en 21 uur.

CHOBOLOBO: Hotelbesprekingen 20 uur.

KRANSJE: Cursusavond over marionetten 20.15 uur.

CARIBE: „Black Hawk" 20 uur.

REX: „Cuando levanta la niebla" 20 uur.

ROYAL: „Bandwagon" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Darling, how could you" 20 uur.

APOTHEKEN

De nachtdiensten worden waargenomen in *Otrabanda* door: *Botica Central*, Bredestraat 45, tel. 3281, voor *Punda* door *Botica Nueva*, de Ruyterplein, tel. 2838.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy, van Eyck van Voorthuizenweg 2, tel. 3572.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling
05.30 — 23.00 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel 3209

Personeel Afdeling.

Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 17 Juli 12.00 W. N. G. Broug, Hotel, Negropont tel. 3072 — 2844
B.g.g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400

Materialen Afdeling
E. A. Wegman, Paralellelweg 7 tel. 4446

C. S. M.

Rederij
G. de Rooy. tel. 2076

Scheepsagentschap

08.00 — 23.00 Kantoor tel 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 —08.00
W. Punt tel 2269

Dok Afdeling.

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest, tel. 3146.

THEATER ASIENTO: Dinsdag „His Majesty O'Keefe". Toegang boven 16 jaar.

CUROM (416.6 m.)

17.30 Ora infantil
17.50 Gramophoonplatén
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt.
30.30 Pragramma Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade.
21.30 Buitenlands weekoverzicht.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Charla Católico
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Dansmuziek,
20.00 Surinaams kwartiertje
20.15 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.00 Populair favorites
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
Sales & Service.
20.15 Sportnieuws
20.30 Peticiones
21.15 Muziek
21.30 Sluiting

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Knickerbocker-programma
17.45 Voor de jarigen op de Antillen
18.00 Gevarieerde muziek
19.30 Historische kring
18.45 Nieuws
19.00 Kawina- band
19.45 V. &. V.
20.00 Reclame
20.15 Discotheek-programma
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

BEURS TE CARACAS

Caracas. — De voornaamste koersnotering, ons verstrekt door Maduro & Curiels Bank, luidden:
Avenida Bolivar (2de Em) 95%
Avenida Bolivar (4de Em) 92%
Avenida Bolivar (5de Em); i.v.m. de grote omzet, waaronder een post van 1 1/4 millioen Bolivar werd een koers genoteerd van 87,65%, een tweede post werd afgesloten van Bs 1000.000 ad 98%.
6% Electricidad Caracas ...... Bs 101
Aandelen Electricidad Caracas Bs 170
Cerveceria Zulia .... Bs 250
Ceremiso pref. .... Bs 800

